

3๗1.๒913

๘834๘

๑.3

สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวสุภาพร เหมอมรไพบูลย์

22 ต.ค. 2545

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

กันยายน 2545

๕ 152029

สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวสุภาพร เหมอมรไพบุลย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
กันยายน 2545

สุภาพร เหมอมรไพบูลย์. (2545). สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ สามด้าน คือ ด้านสังคมในโรงเรียน ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน ด้านส่วนตัวและครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวน 160 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประเมินค่าห้าระดับ จำนวน 60 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าที (t-test) ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และทำการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟล์ (Scheffe' Test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนในแต่ละด้าน คือ ด้านสังคมในโรงเรียน ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน ด้านส่วนตัวและครอบครัว และโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับน้อย
2. นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน มีสาเหตุการออกกลางคันในแต่ละด้าน และโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีเหตุผลการสมัครเข้าเรียนต่างกัน มีสาเหตุการออกกลางคัน โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับมีสาเหตุการออกกลางคันมากกว่านักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเอง นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน มีสาเหตุการออกกลางคันโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสังคมในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

CAUSES OF STUDENTS DROPOUTS OF COMMERCE VOCATIONAL CERTIFICATE
PROGRAM TECNNIC - BORIHAN - TURAKIT - KRUNGTHEP SCHOOL

AN ABSTRACT

BY

MISS SUPAPORN HAMAMORNPAIBOON

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakarinwirot University

September 2002

Supapom Hamamompai boon. (2002). *Causes of Students dropout of Commerce Vocational Certificate Program, Technic – Borihan – Turakit – Krungthep School*. Master Project, M.Ed. (Business Education). Bangkok : Graduate School, Srinakarinwirot University. Advisor : Assoc. Prof. Suwat. Watanawong.

The purposes of this research were to study and compare causes of students Dropouts of commerce vocational certificate Program Technic - Borihan - Turakit - Krungthep School. The study related to three main aspects : Social in school teacher and methodology of teaching and private and family

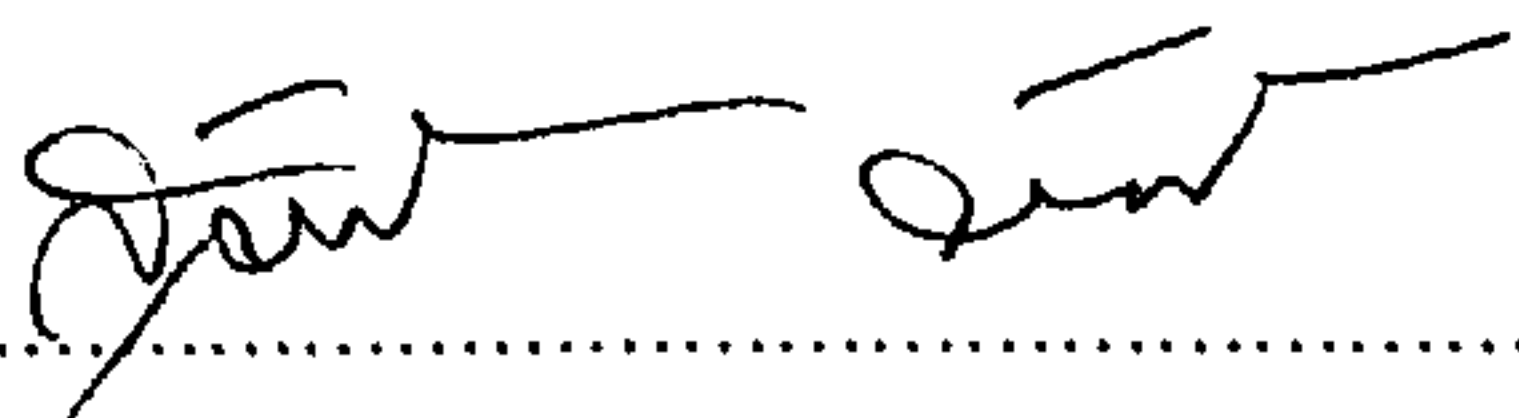
The samples consisted of 160 stuents of commerce vocational Certificate program Technic - Borihan - Turakit - Krungthep School. The instrument used for collecting data was the questionnaire that comprised 60 items with a five - level rating scale. The data were analyzed by using the percentage, arithmetic means ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), t - test, one – way analysis of variance (ANOVA) and then tested the mean in pairs by using Scheffe' Test.

The research findings were as follows :

1. The causes of students dropouts in each aspect namely, Social in school, teacher and methodology of teaching and private and family in the small level.
2. Students with different knowledge background droppedout, by each side and all sides combined, with no statistically significant difference students with different application reasons droppedout by all sides combined with statistically significant difference at .05 level. To consider from each side it was found that there was no statistically significant difference. To compare from each side, it was found that students who applied unintentionally or were forced to apply were dropped out more than those who applied intentionally by themselves. Students with parents with different occupations droppedout as a whole with no statistically significant difference. To consider from each side, it was found that the social side in school was statistically significant different at .05 level. However, the other sides were not statistically significant different.

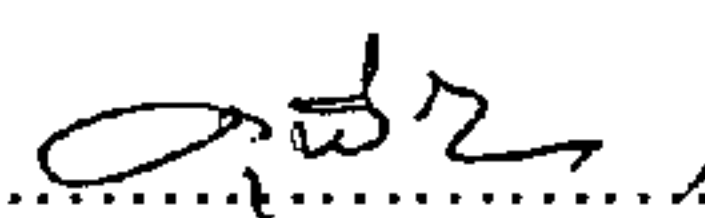
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

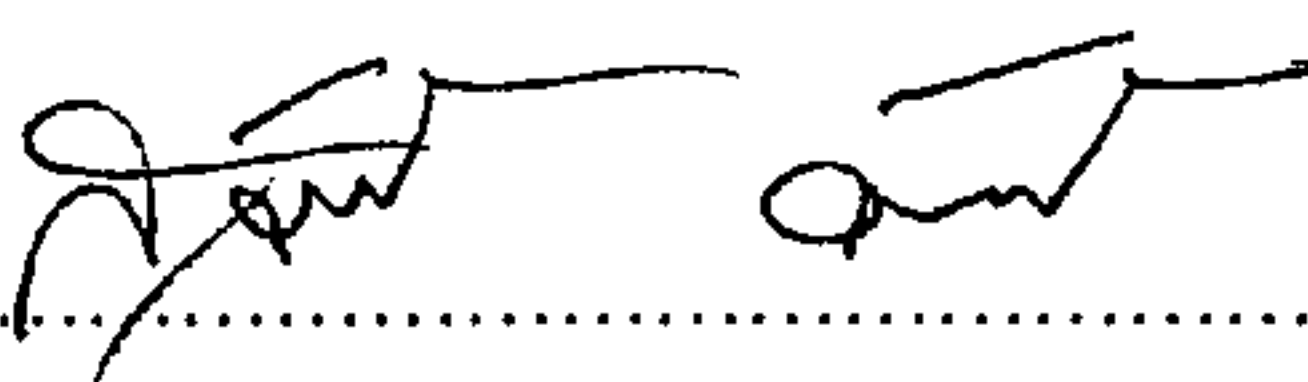
(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

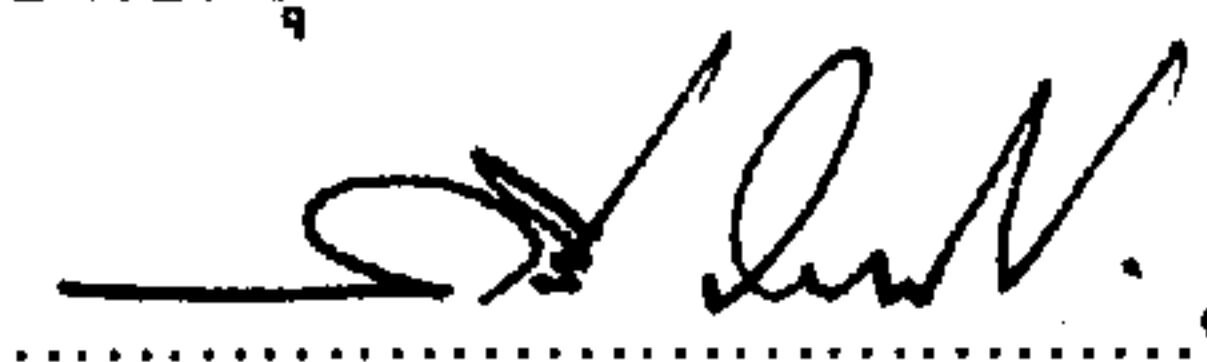
กรรมการ

(อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์)

กรรมการ

(อาจารย์ผ่องศักดิ์ หมวดสง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรกวิน)

วันที่ ๓๐ เดือน กันยายน พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้โดยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์สิมฐากร ชูทรัพย์ กรรมการ อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง กรรมการ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง ต่างๆ เป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์บุญลักษณ์ ทิพย์ฤทธิ์ นางจุฑารัตน์ วีระนะ นายสุพล เสือว่อง ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำต่างๆ ในการตรวจคุณภาพเครื่องมือ และ ขอขอบคุณ นางสาวปัญจลักษณ์ ชีระสุนทรไท ที่ให้ความช่วยเหลือทุกด้านทำให้การวิจัยครั้งนี้ ลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ขุนงามความดีและประโยชน์อันเกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชา คุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาอบรมสั่งสอนมา

สุภาพร เหมอมรไพบูลย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมุติฐานในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
การอาชีวศึกษาเอกชนและสถานศึกษา.....	9
ความหมายและสาเหตุการออกกลางคัน.....	12
ครู – อาจารย์.....	14
สภาพแวดล้อมและการบริหารชั้นเรียน.....	17
อาชีพของบิดา มารดา.....	20
งานวิจัยภายในประเทศ.....	21
งานวิจัยต่างประเทศ.....	26
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	29
การกำหนดประชากร.....	29
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	55
ขอบเขตของการวิจัย.....	55
สมมุติฐานในการวิจัย.....	55
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	57
อภิปรายผล.....	58
ข้อเสนอแนะ.....	64
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	72
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	87

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับ ปวช. โรงเรียนเทคนิค บริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่เข้าเรียนปีการศึกษา 2541 - 2543 ที่รับเข้าเรียน ในแต่ละปีการศึกษา.....	5
2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม พื้นฐานความรู้เดิม เหตุผลการสมัครเข้าเรียน อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง.....	37
3	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการ ออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	39
4	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการ ออกกลางคันของนักเรียน ด้านสังคมในโรงเรียน.....	40
5	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการ ออกกลางคันของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน.....	42
6	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการ ออกกลางคันของนักเรียน ด้านส่วนตัวและครอบครัว.....	44
7	เปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	46
8	การเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนเป็นรายด้าน และโดยรวม ทุกด้าน จำแนกตามเหตุผลการสมัครเข้าเรียน.....	47
9	การเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความ ต้องการของตนเอง สมัครเข้าเรียนตามเพื่อน สมัครเข้าเรียนด้วยความ เกรงใจหรือถูกบังคับ เป็นรายด้าน.....	48
10	การทดสอบความแตกต่างของสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนโดยรวม เปรียบเทียบเป็นรายคู่ จำแนกตามเหตุผลการสมัครเข้าเรียน.....	49
11	การเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนเป็นรายด้านและโดยรวม ทุกด้าน จำแนกตามอาชีพบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง.....	50
12	การเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ อาชีพส่วนตัว รับจ้างทั่วไป เกษตรกร เป็นรายด้าน....	51
13	การทดสอบความแตกต่างของสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน ด้านสังคมใน โรงเรียน เปรียบเทียบเป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพของบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง.....	52
14	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม.....	53

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสโลกในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ประชาชนในชาติจะต้องเตรียมรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม คือ จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถที่จะรับรู้ รอบรู้ ล่วงรู้ และรู้ทันในเรื่องของวิทยาการเทคโนโลยี ตลอดจนข่าวสารข้อมูล จึงจะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปและอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ

การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนามนุษย์ การศึกษาเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจรู้จักใช้เหตุผลในการดำเนินชีวิต มีเจตคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง ครอบครัว และสังคมโดยรวม การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องดำเนินการเกี่ยวกับระบบการศึกษา คือ ปฏิรูปและกระบวนการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นพัฒนามนุษย์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา โดยเน้นการคิดวิเคราะห์สร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังจะต้องมีการปฏิรูปการจัดการศึกษาให้เน้นการศึกษาตลอดชีวิต โดยให้สถานศึกษาทุกระดับจัดหลักสูตรวิชาสามัญวิชาชีพ เพื่อสนองความต้องการการเรียนรู้ของคนในสังคม และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้กำหนดให้เรื่องการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นงานที่รัฐบาลต้องดำเนินการเหมือนกับการลงทุน คือ ให้ประชาชนได้ฝึกฝีมือให้มีความชำนาญการมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้เอกชนได้เข้ามาจัดการศึกษาวิชาชีพในสาขาที่ตลาดต้องการจะทำให้ประชาชนมีโอกาสประกอบอาชีพได้ตรงกับความรู้ความสามารถเป็นผลให้ประชาชนในชาติมีฐานะทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ดีขึ้น (ประชิด ตั้วสกุล. 2538 : 2)

ในปัจจุบันการจัดการศึกษาวิชาชีพอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหลายหน่วยงานของรัฐและเอกชน แต่เป็นที่ยอมรับกันว่ากรมอาชีวศึกษาเป็นแหล่งผลิตกำลังคนระดับอาชีวศึกษาทั้งแรงงานกึ่งฝีมือ แรงงานฝีมือและช่างเทคนิค ที่สำคัญหากพิจารณาในแง่ปริมาณแล้วจะเห็นว่าประมาณร้อยละ 50 ของกำลังคนที่เข้าสู่ตลาดแรงงานในแต่ละปีเป็นผู้สำเร็จจากสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษาจึงเปรียบเสมือนแม่บทของการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีประสบการณ์มานานถึง 50 ปี (พ.ศ. 2484 – 2540) มีการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาชีพต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต (กองแผนงานกรมอาชีวศึกษา. 2533 :1-2)

ในปีการศึกษา 2538 รัฐบาลสนับสนุนให้โรงเรียนเอกชนดำเนินการให้มีเงินกองทุนอุดหนุนโรงเรียนเอกชน นโยบายการให้โรงเรียนเอกชนเก็บค่าเล่าเรียนได้ตามความเหมาะสม การจัดให้มีเงินกองทุนกู้ยืมเรียน นโยบายคูปองทางการศึกษา เหล่านี้โรงเรียนเอกชนจำเป็นต้องกำหนดทิศทางที่ต้องการ เพื่อก้าวไปในอนาคตถึงแม้โรงเรียนเอกชนจะมีจุดอ่อน และมีปัญหาบางประการ แต่โรงเรียนเอกชนก็มีคุณค่าต่อการศึกษาของชาติ ดังจะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ.2532 โรงเรียนเอกชนมีนักเรียนอยู่ในความรับผิดชอบตั้งแต่อนุบาลถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงถึง 1,600,000 คน (วุฒิชัย มุลศิลป์. 2532 : 5) ตามที่รัฐบาลได้จัดตั้งกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้น้อยได้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ) จนถึงระดับปริญญาตรีภายในประเทศ รวมทั้งการศึกษานอกระบบต่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรและประเภทที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยได้เริ่มดำเนินงานมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 มีงบประมาณดำเนินการในปีงบประมาณ 2539 จำนวน 3,000 ล้านบาท จำแนกเป็นงบประมาณในส่วนที่กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบ 1,800 ล้านบาท และในส่วนที่ทบวงมหาวิทยาลัยรับผิดชอบ 1,200 ล้านบาท (สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม. 2540 : 1)

ในปี พ.ศ. 2540 ได้เกิดปัญหาในสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อการศึกษาอย่างมาก ผลสำรวจเบื้องต้นในเดือนมกราคม 2541 พบว่ามีนักเรียน นักศึกษาไม่น้อยกว่า 45,000 คน ได้รับผลกระทบจากปัญหาวิกฤตโดยเฉพาะปัญหาผู้ปกครองตกงาน และสถาบันการศึกษามีภาระค้ำชำระค่าเล่าเรียนสูงมาก อาทิ โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชนมียอดค้ำชำระค่าเล่าเรียนสูงถึง 211 ล้านบาท จำนวนเหล่านี้มีแต่จะสูงขึ้นเป็นทวีคูณ หากปัญหานี้ไม่ได้รับการแก้ไข สถาบันการศึกษาจะเกิดการขาดสภาพคล่องต้องให้ครูออกหรือลดเงินเดือนครู ส่งผลให้ประเทศไทยประสบปัญหาทางด้านคุณภาพการศึกษาและปัญหาทางสังคมในระยะยาวทางกระทรวงศึกษาธิการโดยการนำของ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ อาคม เ่องฉ้วน ได้ริเริ่มให้มีการจัดตั้ง โครงการ "ร้อยใจช่วยเยาวชนไทยในภาวะวิกฤต" โดยมีหน้าที่รับแจ้งความเดือดร้อนของนักเรียน นักศึกษา และประสานงานต่อหน่วยงานของรัฐหรือกองทุนที่ช่วยเหลือได้ให้ความช่วยเหลือไม่ให้นักเรียนนักศึกษาต้องหยุดพักการเรียนหรือลาออกเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 1-4)

การลงทุนการศึกษาดังกล่าวข้างต้นต้องใช้งบประมาณมาก โดยเฉพาะการศึกษาด้านงานอาชีพหรืออาชีวศึกษา ต้องใช้งบประมาณในการจัดซื้อเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกหัดตามบทเรียนหรือใบงานเป็นจำนวนมาก เมื่อสำเร็จตามหลักสูตรสามารถประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้ ผู้ปกครองของนักเรียนตลอดจนครูอาจารย์ต่างชื่นชมในความสำเร็จนั้น หากไม่สำเร็จตามหลักสูตรอาจถือว่าการจัดการลงทุนระดับนั้นไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ผู้ที่อยู่เบื้องหลังการลงทุนทุกคนต้องผิดหวังสิ่งที่ตามมา คือ ความสูญเปล่าทางการศึกษา ซึ่งในแต่ละปีต้องสูญเสียเป็นเงินไม่น้อยหากคิดเป็นความรู้สึกด้านจิตใจแล้วอาจประมาณค่ามิได้ความสูญเปล่าทางการศึกษาที่เห็นได้ชัดเจนอย่างหนึ่ง คือ การออกกลางคันทั้งๆ ที่นักเรียนต้องการจะศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรระดับนั้น ความจำเป็นด้านต่างๆ มีส่วนผลักดันให้นักเรียนตัดสินใจออกกลางคันซึ่งเป็นภาวะจำยอม เพราะนักเรียนไม่สามารถแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ในขณะนั้นได้ (ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์. 2518 : 182) นักเรียนที่ออกกลางคันเหล่านั้นย่อมได้รับความกระทบกระเทือนด้านจิตใจ สภาพภาพเขาไม่มั่นคง (สถิต วงษ์สวรรค์. 2527 : 306) ปัญหาของนักเรียนที่ออกกลางคันนี้อาจ ลุกกลามกลายเป็นปัญหาของสังคม เช่น การว่างงาน ไม่มีอาชีพเป็นหลักที่แน่นอน ในขณะที่เดียวกันจำเป็นต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อการดำรงชีพในสังคมในช่วงนี้อาจมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผิดไปจาก พฤติกรรมของคนทั่วไป ซึ่งสังคมเราไม่ยอมรับ ได้แก่ การเสพยา การใช้สิ่งเสพติดให้โทษ ก่ออาชญากรรม และรวมถึงการต่อต้านสังคม (ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์. 2518 : 182)

จากการศึกษาการลาออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พบว่า อัตราการออกกลางคันของนักเรียนระดับ ปวช. มีอัตราการออกกลางคันสูงในแต่ละปีการศึกษา (ดังตาราง 1) ตามที่นักเรียนได้ลงทะเบียนเรียนไว้

หากได้มีการศึกษาวิจัย อันเป็นวิธีการที่จะทำให้ทราบสาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนต้องลาออกกลางคันแล้วผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานและแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน อันเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพื่อช่วยในการแสวงหาวิธีการต่างๆ ให้อัตราการออกกลางคันของนักเรียนลดน้อยลง

โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เป็นสถาบันการศึกษาด้านพาณิชยกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ได้เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพ และแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.)

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เปิดสอน 5 กลุ่มวิชา คือ

1. กลุ่มวิชาบริการธุรกิจโรงแรม
2. กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์
3. กลุ่มวิชาการบัญชี
4. กลุ่มวิชาการขาย
5. กลุ่มวิชาการเลขานุการ

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) เปิดสอน 3 สาขา คือ

1. สาขาการบัญชี
2. สาขาการตลาด
3. สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนและออกกลางคันของนักเรียนระดับ ปวช. ที่เข้ารุ่นปีการศึกษา 2541 - 2543 จากบัญชีรายชื่อแผนกทะเบียนที่ได้หมายเหตุการพ้นสภาพของนักเรียนโดยจำหน่ายเพราะขาดเรียนนานโดยไม่แจ้งเหตุ และลาออก ได้กำกับวัน เดือน ปี ที่พ้นสภาพ นักเรียนที่เข้าเรียนรุ่นปีการศึกษา 2541 จะจบปีการศึกษา 2543 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ใช้ระยะเวลาการเรียน 3 ปี การศึกษาจึงจะถือว่าจบหลักสูตร และจากการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการออกกลางคันของนักเรียนที่ถูกจำหน่ายเพราะขาดเรียนนานโดยไม่แจ้งเหตุ และลาออก จำนวน 212 คน เพราะนักเรียนเหล่านี้มีสิทธิ์จะศึกษาต่อในโรงเรียน แต่ได้สละสิทธิ์ของตนเองด้วยการลาออกจากโรงเรียน ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น

ตาราง 1 แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับ ปวช. โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่เข้าเรียนปีการศึกษา 2541 - 2543 ที่รับเข้าเรียนในแต่ละปีการศึกษา

รุ่นปีการศึกษา	ระดับชั้น	จำนวนแรกเข้า	ออกกลางคัน	ร้อยละ
2541	ปวช.ปีที่ 1-3	290	69	23.79
2542	ปวช.ปีที่ 1-2	205	56	27.31
2543	ปวช.ปีที่ 1	396	87	21.96
รวม		891	212	23.68

ที่มา : แผนกทะเบียนโรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

หมายเหตุ : นักเรียนที่เข้าเรียนรุ่นปีการศึกษา 2542 และ 2543 ยังเรียนอยู่สามารถติดตามกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่ยังเรียนอยู่ได้ เหตุผลที่ศึกษารุ่นปีการศึกษา 2541-2543 เพราะว่าจะสามารถติดตามเก็บข้อมูลได้ การย้ายที่อยู่มีจำนวนน้อย

การออกกลางคันของนักเรียนนี้ไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับการศึกษาในระดับใดก็ตาม หากมองในแง่การจัดการศึกษาแล้วถือว่าเป็นความสูญเสียต่อการศึกษาระดับหนึ่ง หากเกิดขึ้นมากในการศึกษาระดับใดแล้ว แสดงว่าการจัดการศึกษายังขาดประสิทธิภาพในการผลิตทรัพยากรมนุษย์ นอกจากทำให้เกิดการสูญเสียต่อการศึกษาแล้วยังสร้างปัญหากับสถานศึกษาอีกหลายด้าน เช่น การจัดปรับชั้นเรียน การปกครองของสถานศึกษา ชื่อเสียง ของสถานศึกษา มาตรฐาน คุณภาพทางการศึกษา รวมทั้งความเชื่อถือจากบุคคลภายนอกด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยศึกษาด้านสังคมในโรงเรียน ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน ด้านส่วนตัวและครอบครัว

2. เพื่อเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยจำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม เหตุผลการสมัครเข้าเรียน อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้จะทำให้ทราบว่าการที่นักเรียนของโรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ต้องออกกลางคันนั้นมาจากสาเหตุใดและอยู่ในด้านใด ซึ่งจะเป็นแนวทางช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหาร ในการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1-3 ที่ออกกลางคันในระหว่างปีการศึกษา 2541-2543 จำนวน 212 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 พื้นฐานความรู้เดิม

1.1.1 จบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1.2 จบหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.2 เหตุผลการสมัครเข้าเรียน

1.2.1 สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเอง

1.2.2 สมัครเข้าเรียนตามเพื่อน

1.2.3 สมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับ

1.3 อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

1.3.1 รับราชการ รัฐวิสาหกิจ

1.3.2 อาชีพส่วนตัว

1.3.3 รับจ้างทั่วไป

1.3.4 เกษตรกร

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ซึ่งอยู่ใน 3 ด้าน คือ

2.1 ด้านสังคมในโรงเรียน

2.2 ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน

2.3 ด้านส่วนตัวและครอบครัว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การออกกลางคัน (Drop out) หมายถึง การที่นักเรียนออกจากโรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ก่อนที่จะจบหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2. สาเหตุการออกกลางคัน หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้นักเรียนต้องออกกลางคันก่อนสำเร็จการศึกษาจากด้านต่อไปนี้ คือ ด้านสังคมในโรงเรียน ด้านตัวครูผู้สอนและวิธีการสอน ด้านส่วนตัวและครอบครัว

2.1 ด้านสังคมในโรงเรียน หมายถึง วิธีการปฏิบัติของโรงเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน รวมถึงชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ ของสถาบันที่ทำให้นักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันแห่งนี้

2.2 ด้านตัวครูผู้สอนและวิธีการสอน หมายถึง ลักษณะของครูผู้สอนและวิธีการสอนของครูที่เป็นสาเหตุให้นักเรียนออกกลางคัน ได้แก่ ครูสอนไม่เข้าใจ น่าเบื่อ ไม่น่าสนใจ ครูขาดความสัมพันธ์และความเอาใจใส่นักเรียน ไม่ชมเชย ชอบตำหนิ และครูมาสอนไม่สม่ำเสมอ หรือไม่ตรงเวลา

2.3 ด้านส่วนตัวและครอบครัว หมายถึง ลักษณะทางด้านส่วนตัวและครอบครัวของนักเรียนที่เป็นสาเหตุให้นักเรียนออกกลางคัน ได้แก่ สุขภาพไม่ดี ฝนความรู้ไม่เพียงพอ ต้องย้ายที่อยู่ระหว่างเรียน ติดภารกิจทางอาชีพจึงมาเรียนไม่ได้ และต้องช่วยเหลือทางบ้านจึงมาเรียนไม่ได้

3. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของโรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

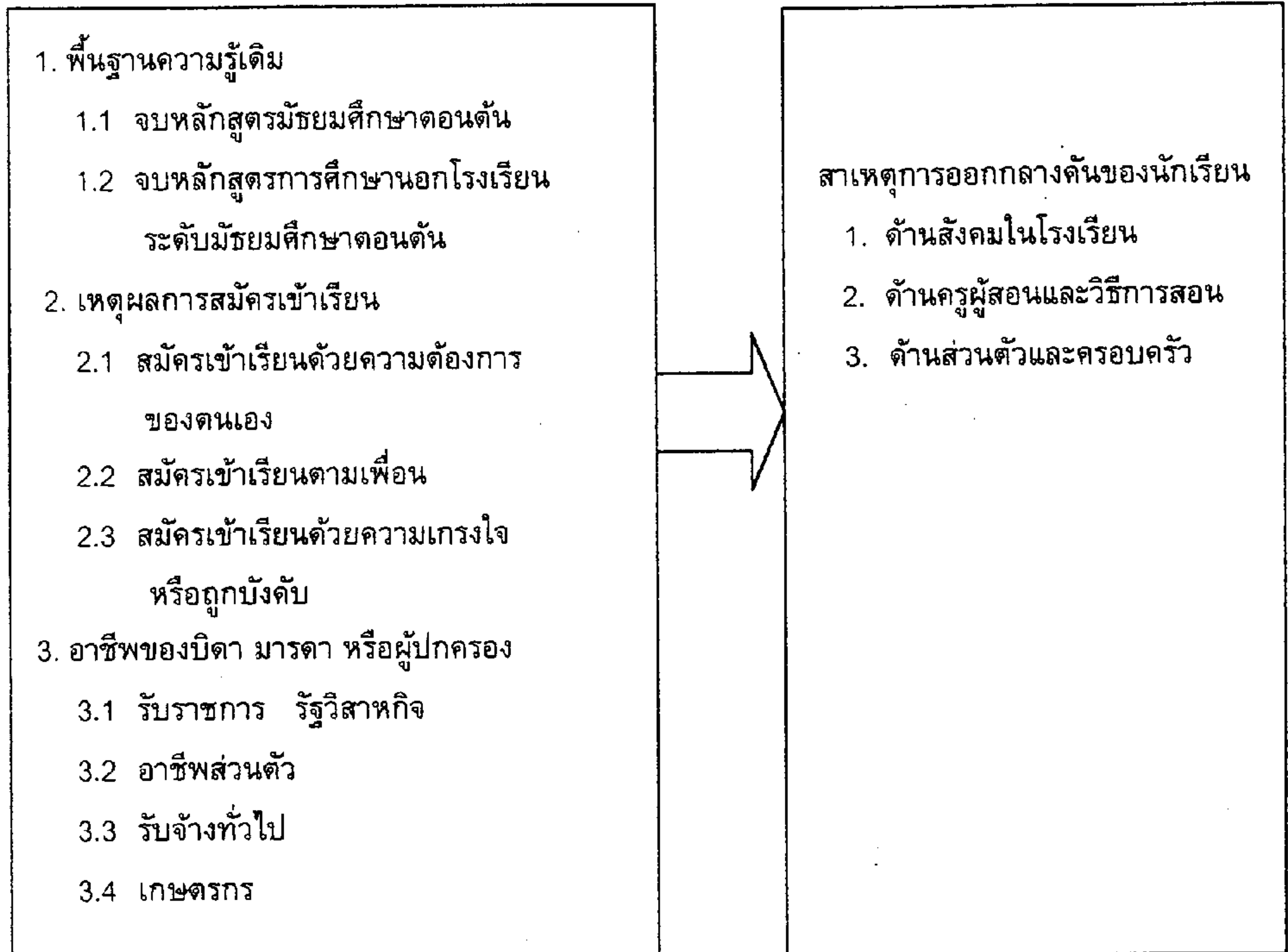
4. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง วิธีเรียนทางไกล วิธีเรียนแบบชั้นเรียน วิธีเรียนด้วยตนเอง ผู้ที่จบ ม.3 ใช้ระยะเวลาในการเรียนตั้งแต่ 6 เดือน - 1 ปี ครึ่งก็จบหลักสูตร

5. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง เด็กที่เข้าเรียนในโรงเรียนและเรียนเต็มเวลา ใช้ระยะเวลาในการเรียน 3 ปีการศึกษาจึงถือว่าจบหลักสูตร ม. 3

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน มีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีเหตุผลการสมัครเข้าเรียนต่างกัน มีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีอาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองต่างกัน มีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำเสนอเป็นหัวข้อตามลำดับ ดังนี้

1. การอาชีวศึกษาเอกชนและสถานศึกษา
2. ความหมายและสาเหตุการออกกลางคัน
3. ครู - อาจารย์
4. สภาพแวดล้อมและการบริหารชั้นเรียน
5. อาชีพของบิดา มารดา
6. งานวิจัยภายในประเทศ
7. งานวิจัยต่างประเทศ

1. การอาชีวศึกษาเอกชนและสถานศึกษา

ในประเทศไทยได้จัดการศึกษาเอกชนมาแต่โบราณ แต่อยู่ในวงจำกัดไม่เป็นที่แพร่หลาย รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในชาติจึงได้แก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนมาโดยลำดับ กล่าวคือ ได้ตราพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ขึ้น เพื่อเป็นหลักในการบริหารการศึกษาเอกชน โดยมีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้รับผิดชอบดูแลควบคุมส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชน เพื่อให้บรรลุแผนนโยบายดังกล่าวสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) ได้กำหนดทิศทางการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนเอกชนทุกระดับทุกประเภท เพื่อให้โรงเรียนปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านธุรการและการเงิน ด้านกิจการนักเรียน ด้านอาคารสถานที่ และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนบรรลุตามจุดมุ่งหมาย สนองนโยบายและแนวคิดในการจัดการศึกษาเอกชนในทุกๆ ด้าน จึงต้องมีการปรับปรุงและประเมินผลการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ

ในปัจจุบันการจัดการศึกษาเอกชนโดยส่วนรวมยังประสบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ ความอยู่รอดของโรงเรียนโดยตรง กล่าวคือ การมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย และปัญหาคุณภาพการเรียนการสอน รวมทั้งการบริหารโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2535 :1) ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดแนวนโยบายไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535 ว่ารัฐจะส่งเสริมให้เอกชนจัดการศึกษาทุกระดับเพิ่มขึ้นให้มีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารและการจัดการสามารถพึ่งตนเองได้ โดยรัฐให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ทรัพยากร การอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานและการรับรองมาตรฐาน ทั้งนี้ เพื่อให้เอกชนได้เข้ามามีบทบาทร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ดังจะเห็นได้จากจำนวนของโรงเรียนเอกชนที่มีอยู่ทั่วประเทศ ถึง 5,524 แห่ง มีครูจำนวน 86,438 คน และมีนักเรียนจำนวน 2,357,210 คน (กอนนโยบายและแผนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2539 : 43)

เมื่อเอกชนมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาของชาติมากขึ้น การปฏิบัติงานการศึกษาเอกชนจึงมักจะประสบปัญหาหลายประการ กล่าวคือ ปัญหานโยบายของรัฐที่ไม่แน่นอนเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชน ปัญหาค่าใช้จ่ายไม่สมดุลกับรายได้ ปัญหาด้านอาคารสถานที่ ปัญหาบุคลากร ปัญหาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ปัญหาความประพฤติของนักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับครู อาจารย์ ปัญหาการเรียนการสอน เป็นต้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจเกิดมาจากการขยายโอกาสของโรงเรียนรัฐบาลหรืออาจเนื่องมาจากปัญหาการบริหารงานด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนหรือจากปัจจัยอื่น ๆ ในสังคม

ในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายชัดเจนที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน เอกชน ให้มีมาตรฐานสูงขึ้นและนำไปสู่ความเป็นเลิศให้ได้ ทั้งนี้ เพื่อที่จะส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนมีบทบาทดีเด่นยิ่งขึ้น และเพื่อให้เป็นทางเลือกที่ดีสำหรับผู้บริหารทางการศึกษาอีกทางหนึ่ง ดังนั้นในปี พ.ศ. 2531 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จึงได้กำหนดคุณลักษณะของโรงเรียนที่ดีขึ้นพร้อมทั้งจัดทำเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการศึกษา และขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ ของกระบวนการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาสำหรับ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาทุกระดับ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นใหม่เป็นไปได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพและบังเกิดผลดีจึงได้ทดลองใช้เกณฑ์มาตรฐานในปีงบประมาณ 2534 - 2535 โดยมีโรงเรียนเข้าร่วมในโครงการ 28 แห่ง แยกเป็นระดับอนุบาล 9 แห่ง ระดับมัธยมศึกษา 19 แห่ง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้พัฒนาแนวทางการรับรองมาตรฐาน คุณภาพการศึกษาที่เน้นหลักการให้โรงเรียนได้พัฒนาและประเมินผลการปฏิบัติงาน จึงได้ประกาศใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย การรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2536 แทนระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย การรับรองวิทยฐานะโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2484 เพื่อเป็นการกระตุ้นให้โรงเรียนมุ่งเน้นพัฒนาและยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของตนไปสู่ความเป็นเลิศต่อไป ดังนั้น กระบวนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการนั้น จะต้องประกอบด้วย การประกันคุณภาพการศึกษาและการรับรองมาตรฐานการศึกษา (Quality Assurance and Accreditation) ตลอดจนสามารถสนองเจตนารมณ์ของรัฐที่กำหนดไว้ใน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 81 ความว่า “สนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2541 : 4) ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม

โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เป็นสถาบันที่เปิดสอนประเภทพาณิชยกรรม เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 ได้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ต่อมาได้มีการเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งแบ่งเป็น 5 สาขาวิชา

โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จะยึดหลักการใช้หลักสูตรและแผนการเรียนของ 2 สถาบัน คือ

1. หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา
2. หลักสูตรสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ในปีการศึกษา 2522 จะใช้หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา 2524 และปีการศึกษา 2531 - 2538 จะใช้หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในปีการศึกษา 2539 - ปัจจุบัน ใช้หลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ใช้หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา 2538

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ใช้หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา 2540

ในการจัดแผนการเรียนการสอนจะต้องขอเสนออนุมัติจากคณะกรรมการการศึกษา เอกชนทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีโรงเรียนที่อยู่ในเครือทั้งหมด 5 โรงเรียน คือ

1. โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ
2. โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
3. โรงเรียนปอัสเทคนิคระยอง
4. โรงเรียนเทคโนโลยีบริหารธุรกิจกาญจนบุรี
5. โรงเรียนเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ

ผู้บริหารเห็นนักเรียนคือบุตร ธิดาของตนเอง พร้อมทั้งให้ความรัก ความอบอุ่น เข้าใจ เอาใจใส่ทุกข์สุขของนักเรียน คอยชี้แนะให้นักเรียนทำแต่ความดี ให้อยู่ในเอาใจใส่ศึกษาเล่าเรียน ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สรรเสริญเมื่อผู้ใดทำความดีและลงโทษเมื่อมีการกระทำผิด โดยมุ่งที่จะปลูกฝังนักเรียนให้เป็นคนดี มีความรู้ สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นประโยชน์ต่อสังคม

2. ความหมายและสาเหตุการออกกลางคัน

การออกกลางคันนับเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งในระบบการศึกษาและจากการศึกษาพบว่า การออกกลางคันนับมีสาเหตุข้อมูลพื้นฐานซึ่งจะแสดงถึงความหมายของการออกกลางคันไว้หลายประการ ประกอบกับนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการออกกลางคันแตกต่างกันไปตามแนวคิดและความเชื่อพื้นฐานของแต่ละท่านไว้ดังนี้

การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนออกจากโรงเรียนมัธยมศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง (จรรยา วิรุพรัตน์. 2520 : 7)

การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นออกจากโรงเรียนก่อนเรียนจบหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยไม่ได้ไปเรียนต่อที่โรงเรียนอื่น มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. ออกจากโรงเรียนก่อนสิ้นปีการศึกษา เป็นลักษณะของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนระหว่างการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หรือ 2 หรือ 3

2. ออกจากโรงเรียนตอนสิ้นปีการศึกษา เป็นลักษณะของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนเมื่อจบหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หรือ มัธยมศึกษาปีที่ 2 (ศิริชัย กาญจนวลี. 2520 : 10)

การออกกลางคัน หมายถึง การที่ผู้เรียนหยุดการเรียนออกไปก่อนครบเวลาเรียน (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2544 : 75)

การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนถูกจำหน่ายชื่อออกจากสถานศึกษาในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา โดยไม่ใช่สาเหตุอันเนื่องมาจากย้ายสถานศึกษา (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2538 :15)

โดยสรุป ความหมายของการออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนจบหลักสูตรตามที่กำหนดไว้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่นักเรียนต้องออกจาก โรงเรียนในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา ซึ่งการออกกลางคัन्दังที่กล่าวมานี้ นับเป็นความสูญเปล่าทางการศึกษาอย่างหนึ่ง

จากความหมายของการออกกลางคัन्दังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ย่อมแสดงให้เห็นถึงสาเหตุของการออกกลางคันส่วนหนึ่ง ในขณะที่เดียวกันสาเหตุที่สำคัญของการออกกลางคัณอาจมาจากสาเหตุสำคัญหลายประการ ดังนี้

กรมสามัญศึกษา (2518 : 10) ได้ศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับการออกกลางคันของนักเรียนประถมศึกษาจากโรงเรียนในจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อศึกษาองค์ประกอบของนักเรียนที่ออกกลางคัน ปรากฏผลของการศึกษา คือ สาเหตุสำคัญของการออกกลางคันของนักเรียน ได้แก่ องค์ประกอบด้านส่วนตัวและครอบครัว ซึ่งมีรายละเอียดตามลำดับความสำคัญ คือ ช่วยผู้ปกครอง ประกอบอาชีพ เด็กไม่สนใจเรียน ผู้ปกครองยากจน เด็กสติปัญญาและสุขภาพไม่ดี ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียน พันธมิตรบังคับ อพยพไม่ทราบที่อยู่ และเนื้อหาวิชายากเกินไป

การศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับ ศิริ วรศิริ (2513 : 26-27) ที่ทำการสำรวจภาวะการศึกษาของประชากรในแหล่งชุมชนหนาแน่นของกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นออกกลางคันทันทีส่วนใหญ่เกิดจากองค์ประกอบด้านส่วนตัวและครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย ขาดแคลนทุนทรัพย์ ไม่ชอบเรียน ช่วยหารายได้ สอบตกบ่อยๆ ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน พ่อแม่พอใจให้ออก เจ็บป่วย และย้ายบ้าน

จากการศึกษาดังกล่าว ต่างก็พบสาเหตุของการออกกลางคันในระดับประถมศึกษาเหมือนกัน คือ สาเหตุจากองค์ประกอบด้านส่วนตัวและครอบครัว

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2518 : 15) ได้ทำรายงานการศึกษาของปีการศึกษา 2516 - 2517 พบว่า สาเหตุของการออกกลางคันของนักเรียนในสังกัดกองการมัธยมศึกษาที่สำคัญ ได้แก่ ออกไปศึกษาต่อที่อื่น ขาดทุนทรัพย์ ต้องออกไปประกอบอาชีพ และความประพฤติไม่เหมาะสม ส่วนสาเหตุอื่น ๆ ไม่ได้บอกรายละเอียดไว้ สำหรับ เกษม สุธอม (2516 : 226-227) กล่าวว่า การออกกลางคันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อาจมีสาเหตุหลายอย่างจนตัวนักเรียนเองไม่สามารถบอกได้ว่าออกจากโรงเรียนเพราะเหตุใด โดยทั่วๆ ไปแล้วมักมีสาเหตุมาจากความไม่พอใจจากการปรับตัวไม่ทันเพื่อน และจากความคับข้องใจ โรงเรียนในทัศนะของเด็กก็เหมือนโลกอีกโลกหนึ่งซึ่งเต็มไปด้วยความโกลาหลวุ่นวายจนทำให้เขาเกิดความไม่สบายใจ เช่น เขาได้รับคะแนนต่ำ ไม่ได้รับความนิยมนจากเพื่อนฝูง ถูกบังคับให้ทำงานที่ตนเอง ไม่ชอบต้องแข่งขันกับเด็กอื่นๆ ที่มีความสามารถเหนือกว่า หรือตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงกว่าความสามารถที่แท้จริงของตนเอง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้เด็กไม่สบายใจ และมักจะเป็นสาเหตุที่เกิดกับเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย หรือเด็กที่มาจากชนกลุ่มน้อยที่มีปัญหาเรื่องผิวหรือชาติพันธุ์ของตน เด็กบางคนทนได้แต่เด็กจำนวนหนึ่งทนไม่ได้และจะออกจากโรงเรียนไป เมื่อพิจารณาให้รอบคอบแล้วจะเห็นว่า การออกกลางคันของเด็กเกิดจากตัวเด็กเองประการหนึ่งและอีกประการหนึ่งเกิดจากระบบข้อบังคับต่างๆ ของโรงเรียนจนเด็กปรับตัวเข้าไม่ได้นั่นเอง

จรรยา วิรุพรัตน์ (2520 : 30) ได้ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ในปัญหา 4 ด้าน คือ ปัญหาด้านการเรียนและโรงเรียน ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ครอบครัว และผู้ปกครอง ปัญหาเกี่ยวกับตัวเด็กเองและปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อม พบว่าปัญหาที่เป็นสาเหตุของการออกกลางคัน ได้แก่ นักเรียนขาดความสนใจในการเรียน ผลการเรียนต่ำ คบเพื่อนที่มีนิสัยไม่ดี สภาพแวดล้อมทางบ้านและสังคมไม่ดี สอบตกปลายปีไม่ยอมเรียนซ้ำชั้น และพ่อแม่ตามใจเด็กมากเกินไป

โดยสรุป สาเหตุการออกกลางคันนั้น มีสาเหตุจากปัญหาในด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ด้านส่วนตัวของนักเรียน ครอบครัวสภาพเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนปัญหาที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนของทางโรงเรียนล้วนแต่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนได้เช่นเดียวกัน

3. ครู - อาจารย์

มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน ดังที่สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์ (2527:23) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจเรียนอย่างหนึ่ง คือ ค่านิยมในตัวผู้สอน ผู้สอนที่มีประสบการณ์อาจสอนได้สนุกสนาน หรือผู้สอนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดี หรือมีความประพฤติเป็นที่ประทับใจเป็นที่เคารพรักของนักเรียนจะเป็นตัวอย่างที่ผู้เรียนอยากจะเอาตามอย่าง

สุวรรณ เนตยากร (2520 : 65) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับขอบเขต หน้าที่ และลักษณะที่พึงประสงค์ของครูในระดับมัธยมพบว่า

1. ครูควรมีความยุติธรรม
2. ครูควรมีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส
3. แต่งกายสุภาพ
4. วาจาไพเราะและสุภาพ
5. มีลักษณะเป็นผู้นำ
6. ตรงต่อเวลา
7. มีความรับผิดชอบ
8. มีมนุษยสัมพันธ์
9. รู้จักควบคุมอารมณ์
10. มีเหตุผลและศรัทธาในอาชีพครู
11. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

พรทิพย์ อัจจิมารังษี และคนอื่น ๆ (2531 : 22-35) ได้ทำการสำรวจสมรรถวิสัยของครูธุรกิจระดับมัธยมศึกษา โดยสำรวจความคิดเห็นจากครูที่สอนวิชาทางด้านธุรกิจและพาณิชยศาสตร์ สังกัดกรมสามัญศึกษา และกรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน แล้วนำมาเปรียบเทียบสมรรถวิสัยที่พึงจะมี โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นของ

นักศึกษาผู้ผลิตครูธุรกิจมาเป็นบรรทัดฐานของสมรรถวิสัยของครูธุรกิจที่พึงจะมี ซึ่งนักการศึกษาผู้ผลิตครูธุรกิจ คือ อาจารย์ที่ทำหน้าที่ผลิตผู้สอนวิชาทางด้านธุรกิจและพาณิชยกรรมในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา รวมทั้งสิ้น 40 ท่าน มีความเห็นว่าครูธุรกิจควรมีสมรรถวิสัยด้านต่าง ๆ เรียงลำดับต่อไปนี้

1. ด้านบุคลิกภาพ 5 อันดับแรก ได้แก่

- 1.1 เป็นคนตรงต่อเวลา
- 1.2 สามารถสร้างทัศนคติที่ดีในอาชีพทางธุรกิจและพาณิชยกรรมต่อนักเรียน
- 1.3 มีความภูมิใจที่เป็นครูสอนธุรกิจ
- 1.4 มีความขยัน และมีความอดทนในการปฏิบัติงาน
- 1.5 ใจเย็น สุขุม รอบคอบ

2. ด้านการสอนวิชาที่เน้นไปในทางปฏิบัติ 5 อันดับแรก ได้แก่

- 2.1 จัดการสอนภาคปฏิบัติให้สอดคล้องกับภาคทฤษฎี
- 2.2 ชี้แจงวิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติงานได้อย่างละเอียดชัดเจน
- 2.3 นำแหล่งความรู้ในห้องนิรมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน
- 2.4 บอกวัตถุประสงค์การเรียนและการฝึกปฏิบัติงานแก่นักเรียนก่อนลงมือปฏิบัติ
- 2.5 สามารถทดลอง สาธิตและปฏิบัติให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างได้

3. ด้านการสอนที่เน้นไปในทางบรรยาย 5 อันดับ ได้แก่

- 3.1 สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
- 3.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและยินดีตอบคำถามนักเรียน
- 3.3 สามารถยกตัวอย่างประกอบการสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น
- 3.4 มีความรู้และความเข้าใจในโครงสร้างหลักสูตรวิชาที่สอน
- 3.5 สามารถตั้งคำถามให้นักเรียนมีโอกาสพัฒนาความคิดในระดับสูง และเลือกใช้

วิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา

4. ด้านวิชาการ 5 อันดับแรก ได้แก่

- 4.1 สามารถอภิปรายปัญหา หรือ ตอบปัญหาในวิชาที่สอนอย่างละเอียดชัดเจน

ถูกต้อง

- 4.2 ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับงานด้านธุรกิจและพาณิชยกรรม
- 4.3 มีความรู้พื้นฐานทางการศึกษา
- 4.4 รู้จักตำราและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจพาณิชยกรรม
- 4.5 ได้รับการศึกษาหรือฝึกอบรมในสาขาวิชาธุรกิจและพาณิชยกรรมโดยตรง

ในการจัดการศึกษานั้น ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญของประเทศชาติ กล่าวคือ ครูเป็นบุคคลสำคัญในการดำเนินการจัดการศึกษาและถือว่าการศึกษาเป็นหัวใจที่จะพัฒนา เพื่อพัฒนาประเทศชาติต่อไป ซึ่งจะสอดคล้องกับคำกล่าวของวีรยุทธ วิเชียรโชติ (2515 : 37) ที่ว่าครูเป็นตัวละครสำคัญที่จะทำให้เป้าหมายทางการศึกษาของชาติบรรลุผลสำเร็จ ครูเป็นผู้ที่สามารถกำชะตาของแต่ละบุคคล และเป็นผู้กำชะตาชีวิตของประเทศชาติไปด้วยพร้อมกัน คาเลฮันและคล้าก (Callaham and Clark . 1979 : 193) ได้กล่าวถึงครูที่มี คุณภาพดีและการพัฒนาครูว่า ครูที่มีคุณภาพ ก็คือ ครูที่มีความสามารถในการทำหน้าที่ได้ 2 บทบาท คือ บทบาทนักวิชาการและบทบาทครู ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพครู ก็คือ การปรับปรุงสมรรถภาพด้านความรู้วิชาการ เพื่อให้ครูมีความรู้ มีเนื้อหาวิชาดีพอที่จะถ่ายทอดความรู้ และตอบปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ และการพัฒนาความรู้วิชาครู วิธีการสอนตลอดจนเจตคติที่ดีต่ออาชีพ เพื่อครูจะได้เลือกกลวิธีถ่ายทอดความรู้ และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาสมรรถภาพครูให้มีคุณภาพนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับตัวครูในด้านต่าง ๆ หลายด้านด้วยกันที่มีผลต่อสมรรถภาพการสอนของครูโดยตรง เพราะถ้าครูมีคุณภาพไม่เพียงพอแม้จะมีตำราหรืออุปกรณ์การสอนดีเพียงใดก็ตามผลการเรียนนักเรียนก็ไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร เนื่องจากขาดผู้อธิบาย แนะนำ และเน้นความสำคัญให้เข้าใจในทางตรงกันข้าม ถ้าตำราหรืออุปกรณ์การสอนไม่ดีหรือไม่พอ แต่มีครูที่มีคุณภาพดีก็สามารถหาวิธีการให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนหรือนำวิธีค้นคว้าหาความรู้ได้ เพราะว่าผลการศึกษาไม่ได้อยู่ที่การศึกษาจากตำราเพียงอย่างเดียว แต่อยู่ที่วิธีการสอนและการอบรมสั่งสอนมากกว่า การที่มีครูคุณภาพดีจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ครูที่มีคุณภาพดีนั้นต้องเป็นบุคคลที่มีสมรรถภาพในการเป็นครูที่ดี (วิภา เกษรศิริระเจริญ . 2521:3) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูธุรกิจนั้นจะต้องมีสมรรถภาพในการสอนสูงมาก เนื่องจากเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการอบรมสั่งสอนบุคคลทางวิชาการและอาชีพ ซึ่งประกอบไปด้วยความรู้และทักษะในวิชาการศึกษาทั่วไป ตลอดจนความรู้และทักษะในอาชีพ (สุโขทัยธรรมมาธิราช. 2532 : 2) พันธ์ หันนาคินทร์ (2524 : 88) ที่กล่าวว่า ความจำเป็นอย่างหนึ่งในการประกอบอาชีพทั้งหลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพครูนั้น ก็คือ การที่จะต้องตามให้ทันเหตุการณ์ ทันความเปลี่ยนแปลงหรือการค้นพบใหม่ ๆ ในวิชาการและวิชาชีพของครู อาชีพครูนั้นจะหยุดนิ่งไม่ได้ เพราะความรู้และวิธีการต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงเจริญขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อที่จะให้การศึกษแก่นักเรียนได้ผลเต็มที่และทันต่อความเจริญของโลก ครูเองก็ต้องติดตามความเจริญก้าวหน้าเหล่านี้อยู่เสมอจะหยุดนิ่งไม่ได้

สรุป สมรรถภาพครู คือ ความสามารถของครูซึ่งแสดงออกในด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ และบุคลิกภาพที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน การอบรม การแนะแนวการปกครอง การทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน การสร้างสัมพันธ์กับชุมชน เพื่อให้นักเรียนพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

4. สภาพแวดล้อมและการบริหารชั้นเรียน

บรรยากาศในชั้นเรียนและสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียน การจัดห้องเรียนที่มีบรรยากาศที่ดีจะเอื้อต่อการเรียนให้นักเรียนรักห้องเรียน มีความตั้งใจในการเรียน ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ทางโรงเรียนไม่ควรมองข้ามไป การสอนในปัจจุบันตามหลักสูตรเน้นการจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนเป็นสำคัญ ทางโรงเรียนควรจะสนับสนุนให้เป็นไปได้อย่างกว้างขวาง

สุปรินา หิรัญโต (2524 : 35) ได้กล่าวถึงหลักการจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนที่ดีสรุปได้ดังนี้

1. ควรมีแสงสว่างในห้องเรียนในระดับที่มองเห็นได้ คือ มองเห็นได้เร็วสบายตาและชัดเจน
2. ควรไกลจากแหล่งกำเนิดเสียงรบกวนจากบริเวณรอบ ๆ หรือภายนอกห้องเรียน เพราะเสียงรบกวนจะทำให้รู้สึกรำคาญ เครียด กระวนกระวายและเหน็ดเหนื่อย นอกจากนั้นเสียงรบกวนยังเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจระหว่างครูกับนักเรียน ฉะนั้นควรมีการควบคุมเสียงรบกวน

3. อุณหภูมิและความชื้นควรอยู่ในเกณฑ์ระดับปกติ ในห้องเรียนหากปราศจากการถ่ายเทอากาศจะทำให้เกิดความอึดอัดไม่สบายตัว ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องจัดห้องให้อากาศถ่ายเทได้ง่าย

จะเห็นได้ว่า สภาพแวดล้อมทางโรงเรียนในด้านบรรยากาศในชั้นเรียนต้องคำนึงถึงความสะดวกต่าง ๆ ทางกายภาพที่เอื้ออำนวยไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนของนักเรียน นอกจากนั้นควรจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศทางวิชาการ เช่น จัดที่สำหรับแสดงผลงานหรือความคิด เรื่องราวที่น่าสนใจต่าง ๆ โดยนักเรียนช่วยกันจัดจะทำให้ห้องเรียนน่าอยู่และเป็นการส่งเสริมการเรียนที่ดีให้กับนักเรียนอีกด้วย

อเนกกุล กริแสง (2520 : 40) ได้เน้นถึงความสำคัญของการจัดสภาพภายในโรงเรียน โดยให้แนวคิดว่าการศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่จะยอมรับแล้วว่า ครูมิใช่ตัวจักรสำคัญที่สร้างความเจริญเติบโตแก่เด็กทุกด้าน อาคารสถานที่และการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนมีส่วนช่วยสร้างเสริมความเจริญงอกงามทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคมของนักเรียนอยู่มาก

อาคารและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่ดีช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีเกิดความรักภูมิใจต่อสถาบัน เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ มีความพยายามสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ สร้างชื่อเสียงเกียรติยศให้กับตนเอง และสถาบันอีกด้วย

นอกจากอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในโรงเรียนแล้ว โรงเรียนควรมีการจัดบริการต่าง ๆ เพื่อเอื้ออำนวยต่อการศึกษานักเรียน เพื่อให้การศึกษาล่าเรียนของนักเรียนเป็นไปด้วยความสะดวกและได้ผลเต็มที่ ดังที่ พันธ์ หันนาคินทร์ (2524 : 75) ได้กล่าวถึงบริการต่าง ๆ ที่โรงเรียนควรจัดให้แก่นักเรียน สรุปได้ดังนี้

1. บริการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล โรงเรียนควรจัดให้มีห้องพยาบาลขึ้นในโรงเรียน สำหรับการเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ
2. บริการเกี่ยวกับห้องส้วม ควรมีบริการห้องส้วมให้เพียงพอเป็นสัดส่วน สิ่งที่ต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษคือความสะอาด
3. บริการการจัดอาหารกลางวัน โดยทางโรงเรียนมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้รับประทานอาหารที่มีคุณค่าและมีราคาถูก
4. บริการร้านค้าของโรงเรียน เพื่อความสะดวกที่นักเรียนจะจัดหาอุปกรณ์ที่มีราคาถูก และมี คุณภาพตรงต่อความต้องการในวัยเรียน
5. บริการจัดให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนทั้งในด้านทรัพย์สินและสวัสดิการส่วนบุคคล เช่น การรักษาความปลอดภัยในเรื่องเกี่ยวกับการจราจร

ประนอม หวีกาญจน์ (2526 : 65) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน บรรยากาศในชั้นเรียน และคุณภาพของการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ผลการเรียนเดิม บรรยากาศในชั้นเรียน คุณภาพของการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ได้มีผู้ให้ความหมายและประโยชน์ของสื่อการสอนไว้ ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2521: 88) กิติมา ปรีดีติลภ (2523 : 68) ได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกัน พอสรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุอุปกรณ์และวิธีประกอบการสอน เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อความหมายที่ผู้สอนประสงค์จะส่งหรือถ่ายทอดไปยังผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

1. สิ่งสิ้นเปลืองต่าง ๆ ที่เรียกว่า "วัสดุ" ได้แก่ รูปภาพ แผนที่ ซอล์ค แบบเรียน เป็นต้น
2. เครื่องมือที่มีความคงทนถาวร เรียกว่า "อุปกรณ์" ได้แก่ กระดานดำ โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องฉาย เครื่องเสียงต่าง ๆ
3. กระบวนการและวิธีการสอนต่าง ๆ ซึ่งรวมทั้งวิธีการใช้วัสดุอุปกรณ์และกระบวนการที่เป็นอิสระ คือ ไม่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างใดเลย เช่น การฟังวิทยากร การศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น

สมหญิง กลั่นศิริ (2521 : 15) ในด้านประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอน ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ดีขึ้นอย่างแน่นอน
2. ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเรื่องต่าง ๆ ได้มากขึ้นและจำได้นาน
3. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและช่วยให้กระทำกิจกรรมด้วยตนเอง
4. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายในสิ่งนั้นได้กว้างขวางและเป็นแนวทางที่จะช่วยให้เข้าใจสิ่งอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้นด้วย
5. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ทันทีและเรียนได้ดียิ่งขึ้น
6. ช่วยลดคำตอบหรือคำบรรยายที่เป็นคำพูดของผู้สอน
7. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้เร็วและมากยิ่งขึ้น
8. ช่วยเปลี่ยนแนวคิดและทัศนคติของผู้เรียนได้
9. ช่วยส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหา
10. ช่วยเร่งทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน

ภิญโญ สายนุ้ย (2533 : 10) จากคุณประโยชน์ของสื่อการสอนดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่โรงเรียนจะต้องจัดดำเนินการเกี่ยวกับสื่อการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและสมบูรณ์มากขึ้น การเรียนโดยใช้สื่อการเรียนช่วยให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น เทียบเท่าและสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีธรรมดาจากครู

อรุณ บุญชู (2531 : 70) ศึกษาสาเหตุการซ้ำชั้นของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนซ้ำชั้นตามความคิดเห็นของครูเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อย ดังนี้ โรงเรียนไม่จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ค้นคว้าหาความรู้ ไม่จัดบริการด้านอนามัย ไม่มีโครงการสอนซ่อมเสริม ตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้สูงเกินไป ไม่มีโครงการช่วยเหลือเด็กขาดแคลน ขาดคู่มือครูและแผนการสอน นักเรียนขาดอุปกรณ์การเรียน

5. อาชีพของบิดา มารดา

อาชีพของผู้ปกครองมีผลกระทบต่อความสำเร็จในการเรียนของเด็กด้วย เด็กที่บิดา มารดามีอาชีพแตกต่างกัน ย่อมอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน และมีประสบการณ์แตกต่างกัน ประสบการณ์บางอาชีพอาจช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในลักษณะที่ช่วยเสริมการเรียนรู้ในโรงเรียน ด้วย โชปรา (Chopra, 1967) ได้วิจัย พบว่า อาชีพของบิดามารดาเป็นเครื่องบอกระดับทางสังคม ของครอบครัว และมีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของบุตร โดยพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครอง มีอาชีพเกี่ยวกับวิชาการจะมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ ส่วน กรอบเบล (Grobels, 1975) พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพเสมียน ข้าราชการ และอาชีพกสิกรรม มักไม่ส่งเสริมให้บุตรเรียนต่อในชั้นสูง ๆ เช่นเดียวกับ สเลดจ์ (Sledge, 1976) ได้ศึกษากับ นักเรียนประถมศึกษา พบว่า อาชีพและระดับการศึกษาของบิดามารดาเป็นตัวพยากรณ์ผลการ เรียนที่ดี

สมพงษ์ มั่นระวัง (2512 : 30) ได้ทำการวิจัย พบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อ การเรียนของนักเรียนมาก โดยเฉพาะผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย ครู และข้าราชการ สุพันธ์ ศลโกสม (2516 : 60) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางอาชีพของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน ทำไร่ ตลอดจนทำฟาร์มต่าง ๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพราะอาชีพเหล่านี้ต้องอาศัยแรงงานของเด็ก ด้วย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ สุรศักดิ์ อมรรัตนการ (2521 : 50) ที่ได้ศึกษา อิทธิพลขององค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 อาชีพเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2525 : 90) ศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการ เลื่อนชั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวแปรด้านเศรษฐกิจและอาชีพจะมีอิทธิพลต่อ อัตราการเลื่อนชั้นของนักเรียน โดยอาชีพรับราชการและค้าขายมีความสัมพันธ์เชิงบวกขณะที่ อาชีพเกษตรกรรมมีความสัมพันธ์เชิงลบ

เศรษฐกิจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เพราะการศึกษาไม่ฟรีระดับใด จำเป็นต้องใช้ปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นส่วนส่งเสริมให้สามารถศึกษาได้สำเร็จตามต้องการ พ่อแม่ที่ ได้รับการศึกษาสูง รายได้สูงจะมีผลต่อการศึกษาของเด็ก คือ สนับสนุนให้ได้รับการศึกษา พ่อแม่ จะเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาที่จะช่วยให้ลูกของตนมีอาชีพที่ดี มีฐานะที่มั่นคงใน อนาคต ถ้าโครงสร้างทางครอบครัวไม่มั่นคง พ่อแม่จำเป็นต้องยุ่งกับภารกิจหาเลี้ยงครอบครัว จึง ไม่มีเวลาเอาใจใส่ตัวเด็กมากนัก ไม่มีเวลาอบรมดูแลหรือให้คำแนะนำในเวลาที่ลูกมีปัญหาการเรียน สถานภาพทางเศรษฐกิจและครอบครัวเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ เด็กเป็นอย่างมาก

สรุป เศรษฐกิจของครอบครัวมีผลต่อการเอาใจใส่ดูแลบุตรหลาน ผู้ปกครองต้องออกไป ประกอบอาชีพเพื่อเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นเหตุให้ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาสนใจหรือเอาใจใส่ กับบุตรหลาน เด็กบางคนต้องขาดเรียนบ่อย ๆ เพื่อช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ หรือบางรายยัง เรียนไม่จบก็ต้องออกกลางคัน สภาพแวดล้อมทางสังคมมีหลายชนิด แต่ละชนิดมีอิทธิพลต่อ คุณภาพของการศึกษามากน้อยแตกต่างกันไป

6. งานวิจัยภายในประเทศ

ในส่วนของการศึกษาค้นคว้างานวิจัย เอกสารเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนและนักศึกษาในระดับต่าง ๆ นั้น นักการศึกษาได้ทำการศึกษาอย่างกว้างขวาง ดังต่อไปนี้

เสาวคนธ์ จันทภูมิ , (2529 : 51-61) ผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม ระหว่างปีการศึกษา 2524-2527 พบว่าสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน ได้แก่ ค่าเล่าเรียนแพง ไม่ชอบครูผู้สอนเพราะใช้อารมณ์มากเกินไป และสอบตกในบางวิชา ครอบครัวมีฐานะยากจน ผู้ปกครองรายได้ไม่แน่นอน และไม่แน่ใจว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะได้งานทำ ทิพาวรรณ จันทรพิบูลย์ (2510 : 61-65) ศึกษาปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า สาเหตุหนึ่งที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน คือ สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครู ต่อวิชาที่เรียน ตลอดจนความรู้สึกที่มีต่อเพื่อน

ศิริชัย กาญจนวสี (2520 : 65-67) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร พบว่า มีองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียน ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้ โรงเรียนขาดบริการแนะแนว โรงเรียนไม่มีโครงการช่วยเหลือนักเรียนอ่อน โรงเรียนไม่ส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร โรงเรียนขาดบริการต่างๆ ที่อำนวยความสะดวกแก่นักเรียน โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์กับผู้ปกครอง โรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์การสอนและห้องปฏิบัติการ ผู้บริหารโรงเรียนขาดการบริหารที่ดี ขาดการควบคุมการเปลี่ยนชั้นเรียนเมื่อสิ้นชั่วโมง ครูไม่นิยมอุปกรณ์การสอน

องค์ประกอบที่ 2 ด้านคุณลักษณะของนักเรียน ประกอบด้วยตัวแปรต่างๆ ดังนี้ ไม่ขยันหมั่นเพียรทำแบบฝึกหัดหรือการบ้าน ขาดความสนใจในการเรียน ขาดเรียนเป็นประจำ ขาดความถนัดในการเรียน ไม่รู้จักแบ่งเวลาที่ดี คบเพื่อนไม่ดี ผลการเรียนได้คะแนนต่ำ ขาดความรู้ในการมีส่วนร่วมในโรงเรียน

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วยตัวแปรต่างๆ ดังนี้ ครูไม่มีเกณฑ์และความมุ่งหมายในการให้คะแนน ครูขาดมาตรฐานในการออกข้อสอบ ครูมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการสอน การจัดโปรแกรมการเรียนไม่น่าสนใจ ครูไม่พยายามทำความเข้าใจปัญหาหรือความรู้สึกของนักเรียน ครูใช้อำนาจบังคับในการสอนและการปกครองมากเกินไป

องค์ประกอบที่ 4 ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ประกอบด้วยตัวแปรต่างๆ ดังนี้ ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลอบรมบุตร ผู้ปกครองขาดความสนใจในการเรียนของบุตร นักเรียนขาดความอบอุ่นจากครอบครัว ได้รับประสบการณ์ไม่ดีจากครอบครัว ครอบครัวแตกแยก ผู้ปกครองแยกกันอยู่ พื้นฐานการอบรมครอบครัวไม่ดี

องค์ประกอบที่ 5 ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้ ระดับการศึกษาของคนในชุมชนต่ำ รายได้ของคนในชุมชนต่ำ ขาดหน่วยงานหรือการบริการทางการศึกษา อาศัยอยู่ในแหล่งชุมชนหนาแน่นหรือแหล่งเสื่อมโทรม ขาดแคลนบริการทางสาธารณสุข

องค์ประกอบที่ 6 ด้านปัญหาเกี่ยวกับครู ประกอบด้วย ตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้ มีปัญหาทะเลาะกับครู ไม่ชอบครูประจำชั้น ขาดความอบอุ่นจากครู ถูกครูทำโทษอยู่เสมอ ครูใช้อำนาจบังคับในการสอนและการปกครองมากเกินไป

จากการศึกษาของ ศิริชัย กาญจนวสี (2520 : 145-148) เกี่ยวกับการออกกลางคันของนักเรียนต่างก็พบว่า สาเหตุของการออกกลางคันนั้นมาจากด้านส่วนตัวของนักเรียน ครอบครัวและโรงเรียนสาเหตุการออกกลางคัน ด้านส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ การประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ ขาดความสนใจในการเรียน สอบตกบ่อยๆ ขาดความถนัดในการเรียน คบเพื่อนไม่ดี ปัญหาทางครอบครัว ได้แก่ ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลอบรมบุตร ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว ครอบครัวแตกแยก และสาเหตุของโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนขาดบริการแนะแนว โรงเรียนไม่ส่งเสริมหลักสูตร โรงเรียนขาดบริการต่างๆ ที่อำนวยความสะดวกแก่นักเรียน ครูไม่มีเกณฑ์และความมุ่งหมายในการให้คะแนน การจัดโปรแกรมการเรียนไม่น่าสนใจ

กมล หาญกล้า (2527 : 99 -104) ได้ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จากจำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคัน 678 คน ผลวิจัยพบว่า สาเหตุที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษา ได้แก่ มีเวลาว่างน้อยจนไม่สามารถที่จะเรียนได้ ขาดการติดต่อและใกล้ชิดกับอาจารย์ที่สอน ควบคุมการศึกษาด้วยตัวเองไม่ได้ กำลังเรียนในสถาบันอื่น และขาดแคลนทุนทรัพย์ ส่วนสาเหตุเกี่ยวกับการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย พบสาเหตุ คือ การจัดส่งเอกสาร การส่งวัสดุการศึกษาล่าช้า เนื้อหาในเอกสารการสอนของชุดวิชามีมากเกินไป

จากการศึกษาค้นคว้าสาเหตุการออกกลางคันในระดับอาชีวศึกษาและมหาวิทยาลัยต่างก็พบว่า สาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษามาจากสาเหตุหลายด้าน ส่วนสาเหตุใหญ่นั้นพอสรุปได้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านส่วนตัวของผู้เรียน
2. องค์ประกอบทางด้านครอบครัวของผู้เรียน
3. องค์ประกอบทางด้านหลักสูตรและครูผู้สอน
4. องค์ประกอบทางด้านมหาวิทยาลัย

นอกจากนั้นก็มาจากองค์ประกอบทางด้านอื่นๆ เช่น ด้านทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพของนักเรียนและผู้ปกครอง และที่อยู่อาศัยในการเดินทางไปศึกษา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสาเหตุทำให้นักเรียนต้องออกกลางคัน

อรนุช ปุณยนก (2526 : จ-ฉ) วิจัย เรื่องการวิเคราะห์องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการลาออกกลางคันของนิสิตปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า องค์ประกอบความสัมพันธ์กับมีตัวแปรที่สำคัญ คือ อาจารย์ใช้อำนาจในการสอนและการปกครองมากเกินไป และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้เรียน องค์ประกอบความสามารถของนิสิตและเนื้อหาของหลักสูตร มีตัวแปรที่สำคัญ คือ วิชาต่างๆ ในคณะที่เรียนยากเกินไป องค์ประกอบทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมของมหาวิทยาลัย มีตัวแปรที่สำคัญ คือ เป้าหมายต่อกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

โสภา ผ่องชัยกุล (2527 : ก-ง) วิจัยเรื่อง ปัญหาการออกกลางคันของนิสิต นักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ พบว่า นิสิต นักศึกษาที่ออกกลางคันส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว มีสาเหตุในการออกกลางคัน สูงสุด 3 อันดับแรก คือ ต้องออกไปสอบเข้าคณะหรือสาขาอื่น ทดลองออกมาสอบใหม่ และ มองไม่เห็นแนวทางประกอบอาชีพ

เสาวนีย์ กิสิวัฒน์ (2520 : ข-ค) วิจัยเรื่อง โอกาสสำเร็จการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน พบว่า นิสิตที่บิดามีอาชีพเกษตรกรรมมีโอกาสออกกลางคันสูงกว่านิสิตที่บิดาเป็นคหบดี รับราชการ และค้าขาย

จรรยา แสงสาคร (2532 : 61-63) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า มูลเหตุการสมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับ มีสาเหตุการออกกลางคันมากที่สุด รองลงมาคือ สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเอง

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2517 : 63-65) ได้ทำการวิจัย เรื่องการออกกลางคันของนักเรียนประถมศึกษา เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า จากการสัมภาษณ์ครูใหญ่และครูประจำชั้นของเด็กที่ออกกลางคันนั้นมีสาเหตุตามลำดับ คือ ช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ เด็กไม่สมัครใจเรียน ผู้ปกครองยากจน จากการสัมภาษณ์เด็กเอง พบว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้ออกกลางคัน ได้แก่ การไม่สมัครใจเรียน

กรรณิการ์ณ พินศิริกุล (2521 : 35) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัวของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่างในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย ปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนสารพัดช่าง มีปัญหาส่วนตัวที่สำคัญ ได้แก่ ไม่ได้ออกกำลังกาย ไม่มีเงิน มีความวิตกกังวล พักผ่อนไม่เพียงพอ

มนูญ แป้นเจริญ (2522 : 85-87) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ของจังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาประสบปัญหาการเรียนมากที่สุด ได้แก่ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ระเบียบวินัยไม่เหมาะสม

ดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (2535 : 128) วิจัยเรื่อง การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ พบว่า นักเรียนแผนกพาณิชย์การที่ออกกลางคันนั้นส่วนใหญ่สอบเข้าเรียนได้เอง ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขายและเกษตรกรรม สาเหตุสำคัญที่ทำให้ออกกลางคัน คือ ผลของการเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ ห้องเรียนในแผนกไม่เพียงพอ เครื่องมือและอุปกรณ์การฝึกงานล้าสมัย ไม่เพียงพอและไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี วัสดุฝึกงานไม่เพียงพอ อุปกรณ์กีฬาและสนามกีฬาไม่เพียงพอ การบริการน้ำดื่มและที่นั่งพักผ่อนไม่เพียงพอ และ โรงอาหารคับแคบไม่สะอาด

ชาญชัย พาหมวด (2541 : 30) ได้ศึกษาค้นคว้าการพัฒนสภาพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ผลการศึกษา พบว่า ในด้านครอบครัว อาชีพ ของบิดา - มารดา ของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย มีสาเหตุการออกกลางคันเพราะต้องช่วยผู้ปกครองในช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิต หรือช่วงเทศกาลที่ขายของได้มาก

ชำนาญ เรือนเลิศอนันต์ (2532 : 91) ได้วิจัย สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หมวดวิชาชีพอุตสาหกรรมของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดขอนแก่น พบว่า บิดา มารดาส่วนมากมีอาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย และประกอบธุรกิจส่วนตัว มีสาเหตุในการออกกลางคันมากที่สุด ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอสำหรับการเรียนการสอน ผู้สอนอธิบายไม่เข้าใจ เนื้อหาไม่เหมาะสมในการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียนการสอนซ้ำซาก ✓

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2544 : 75) ได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยการลาออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่ พบว่า มีสาเหตุมาจากหลายๆ ด้าน ในโครงการจัดการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบ ให้แก่ผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ ได้แก่

1. ผู้เรียนไม่ได้รับสิ่งที่คาดหวัง (Expectations) ก่อนเข้ามาเรียน หรือเข้าร่วมโครงการ อาจจะมี ความหวังคาดหวังคิดหลายๆ ประการ เช่น การนำความรู้ไปใช้แก้ไขปัญหาหรือว่าจะพบกับผู้สอนที่มีความเข้าใจตนเองเป็นอย่างดี

2. การขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ (Scarcity of Physical Material) สิ่งจำเป็นต่างๆ ในการจัดกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบ ได้แก่ คู่มือและเอกสารประกอบการเรียน (หนังสือ/ตำราเรียน) คู่มือทำแบบฝึกหัด ถ้าไม่สามารถจัดหาได้ หรือผู้เรียนไม่มีเงินที่จะซื้อหาได้ด้วยตนเองหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องช่วยดูแล

3. สถานที่เรียนหรือห้องเรียนที่ใช้ไม่เหมาะสม ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ศรช.) น่าจะมีความสะดวกและเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียนขนาดห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ อาคารภายในห้องเรียนไม่ร้อน อบอ้าวจนเกินไป ผู้เขียนเคยไปนิเทศก์ เยี่ยมชม การศึกษานอกระบบและพบว่า บางครั้ง นักศึกษาผู้ใหญ่ต้องเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กับฝนตกและแดดออก

4. เวลาที่ใช้ในการสอนนักศึกษาไม่เหมาะสม (Timings) ผู้เรียนผู้ใหญ่ไม่มีเวลา (หาเวลาว่างได้ยากลำบาก) โดยเฉพาะเวลาที่จะมาเรียนไม่สอดคล้องกับเวลาว่างที่จะหาได้ และอาจมีสถานการณ์อื่นๆ ที่จำเป็นมากกว่าการมาเรียน จึงทำให้เขาลาออกกลางคัน

5. พฤติกรรมในการเรียนยังไม่ดีพอ จนทำให้เกิดปัญหาในการเรียน เช่น การเรียนไม่ทันเพื่อน ๆ ตลอดจนครูผู้สอนก็ไม่มีจิตวิทยา เทคนิคในการสอนผู้ใหญ่และผู้เรียนที่เหมาะสม จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้กับผู้เรียนได้

6. ขาดเพื่อนและการยอมรับจากกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ✓ เป็นปัญหาทางด้านมนุษยสัมพันธ์ และทักษะทางสังคม การปรับตัวของคนในวัยผู้ใหญ่ส่วนหนึ่งอาจเนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจ บทบาททางสังคม (ผู้นำหรือผู้ใต้บังคับบัญชา) หรือปัญหาบุคลิกภาพส่วนตนที่ไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขได้

7. ปัญหาทางด้านส่วนตัวของผู้ใหญ่ (Personal Problems of the Adults) เป็นปัญหาทั้งทางด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ตลอดจนปัญหาทางด้านบุคลิกภาพ หรือจิตวิทยาส่วนบุคคล เช่น มีปัญหาด้านสายตา ปัญหาการอ่าน การเจ็บป่วยทางสมอง ตลอดจนปัญหาทางการเงิน การเลิกจ้างงาน การขาดความสนใจในการเรียน เป็นต้น

8. ปัญหาอุปสรรคอื่น ๆ ที่ไม่สามารถระบุได้ (Unforeseen Calamities) อาจเกิดจากพิษภัยทางธรรมชาติ อุทกภัย ไซเคิล เศรษฐกิจต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุทำให้เขาไม่สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทางการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบ ต่อไปได้

วิธีการแก้ไขปัญหา

จะเห็นได้ว่าในการดำเนินกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบนี้ การที่จะพยายามไม่ให้เกิดการลาออกกลางคันนั้นเป็นสิ่งที่ยากมาก ถึงแม้จะพอทราบสาเหตุบางประการแล้วก็ดี ดังนั้นข้อเสนอแนะต่อไปนี้ จึงอาจจะใช้เป็นแนวทางแก้ไข

1. ครูผู้สอน หรือ ครูอาสาสมัครและเจ้าหน้าที่ทางการศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษานอกระบบควรจะต้องทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นว่า ความหวังที่คาดหมายไว้นั้นจะได้รับการสนับสนุนและบรรลุเป้าหมาย

2. คู่มือการเรียน หนังสือ และตำรา วัสดุอุปกรณ์ ประกอบการเรียนควรจัดทำให้แก่ผู้เรียนไว้อย่างพร้อมเพียงตลอดเวลา และควรสอดคล้องกับความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่

3. การคัดเลือกและจัดหาสถานที่เรียน โต๊ะ เก้าอี้ ควรให้เหมาะสมกับตัวผู้เรียน เช่น ไม่ควรใช้โต๊ะนักเรียนเล็ก ๆ มาให้ผู้ใหญ่นั่ง การนั่งเรียนกับพื้นห้องทำให้เขียนหนังสือไม่ถนัด

4. การใช้สื่ออุปกรณ์การสอน เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย สะดวก เช่น เทปเสียง แผ่นภาพ (Poster) เป็นต้น

5. การจัดช่วงเวลาในการเรียนให้สอดคล้องและยืดหยุ่นกับผู้เรียนแต่ละคน

6. การสอนของครูเจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องต้องให้สุภาพและให้เกียรติกับผู้เรียนทุกคนเสมอภาคกัน ไม่เลือกปฏิบัติและก่อให้เกิดอคติ (Bias) กับบางคน

7. พยายามเลือกกิจกรรมการสอนนักศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพชีวิตจริงและการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจได้

8. ควรมีการประเมินผลอย่างไม่เป็นทางการอย่างสม่ำเสมอและแจ้งให้ผู้เรียนทราบจะช่วยให้เขาทราบความก้าวหน้าในการเรียน อันจะเป็นกำลังใจที่ดีต่อการเรียนในอนาคต

สรุป

การแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะช่วยให้การเรียนการสอนการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งก็จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีความสุข สมหวัง และเป็นผลดีต่อการปฏิรูปการศึกษาตาม พ.ร.บ. 2542 โดยการให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากที่สุด (Learner - Centered)

7. งานวิจัยต่างประเทศ

ในส่วนของการศึกษาค้นคว้างานวิจัย เอกสาร เกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนและนักศึกษาในระดับต่างๆ นั้น นักการศึกษาได้ทำการศึกษาอย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้างานวิจัยเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แฮมมิลตัน (Hamilton. 1964 : 4063) ศึกษาการออกกลางคันของนักเรียนผิวขาวจากโรงเรียนมัธยมในมลรัฐแคลิฟอร์เนียได้ ได้ทราบถึงลักษณะของผู้ที่ออกกลางคันดังนี้ คือ กลุ่มนักเรียนที่ออกกลางคันส่วนมากมาจากครอบครัวที่บุตร 5 - 6 คน บิดามารดาส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาดำเนินการประกอบอาชีพต่ำ เช่น เสมียน หรือรับจ้างในคอกปศุสัตว์ รายได้ของครอบครัวมีน้อย ผู้ชายที่ออกส่วนมากออกจากโรงเรียนในชั้น 8 และ 9 ส่วนผู้หญิงออกมากในชั้น 10 และ 11 ผู้ที่ออกกลางคันประมาณ 3 ใน 4 เป็นผู้ที่มียุสสูงกว่าอายุ มาตรฐานในชั้นนั้นๆ คือประมาณร้อยละ 41 มีอายุประมาณ 17 และ 18 ปี นักเรียนเหล่านี้เรียนอ่อนได้คะแนนต่ำ นอกจากนี้เขาพบว่าสาเหตุของการออกกลางคันของนักเรียนมักจะมาจากองค์ประกอบทางโรงเรียน ส่วนนักเรียนหญิงมักจะเกี่ยวข้องกับการแต่งงาน

โอนีล (O'Neill. 1975 : 5790-A) ได้ทำการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคัน ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนที่ตั้งอยู่บนชายฝั่ง 5 จังหวัดของประเทศ เอกวาดอร์ (Acuador) ซึ่งอยู่ในทวีปอเมริกาใต้ ใช้ระเบียบวิจัยแบบเทคนิคการสำรวจ (Survey Techniques) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ออกกลางคัน 222 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบสัดส่วน ปรากฏผลการวิจัยดังนี้ สิ่งอำนวยความสะดวกของโรงเรียนและการจัดระบบโรงเรียนทั้งโรงเรียนในเขตชนบท และเขตเมืองยังไม่มีมาตรฐานตาม เป้าหมายการศึกษาของชาติ การออกกลางคันมักพบในโรงเรียนชนบทที่มีนักเรียนในห้องเฉลี่ยเกิน 39 คน และมีที่ว่างในห้องเรียน อาคารเรียนไม่พอเพียง คณะครูของโรงเรียนที่นักเรียนมีแนวโน้มจะออกกลางคันไม่ค่อยมีการเตรียมการสอน มีชั่วโมงว่างสูง และจำนวนเด็กสอบตกซ้ำชั้นสูง ส่วนคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนซึ่งพบว่าเป็นปัจจัยในโรงเรียนที่มีเด็กออกกลางคัน ประกอบด้วยลักษณะดังนี้

1. มีการมาเรียนต่ำ และการบันทึกผลการเรียนบกพร่อง
2. มีอัตราการตกซ้ำชั้นสูง

จอห์นสัน (Johnson. 1981 : 569 - A - 570A) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างนักศึกษา ที่ยังคงศึกษาต่อ และนักศึกษาที่ออกกลางคันในมหาวิทยาลัยมาเกอร์ ผลการศึกษา พบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง ค่านิยมของผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษา การตัดสินใจเลือกเรียนอาชีพ และอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้นักศึกษามีการออกกลางคัน

แฮสมิลเลอร์ (Hassmiller. 1979 : 3144 - A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของนักศึกษา และสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาที่กำลังศึกษา และนักศึกษาที่ออกกลางคันในระบบเปิดของวิทยาลัยชุมชน ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบระหว่างนักศึกษาที่ยึดตัวเองกับยึดสิ่งแวดล้อมในทุกขณะวิชามีความแตกต่างกัน นักศึกษาที่ยึดตัวเองเป็นสำคัญมีความต้องการที่จะศึกษาต่อ ส่วนนักศึกษาที่ยึดหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนมักจะออกกลางคันและนักศึกษาที่มีความเข้าใจ ความต้องการของตนเองจะช่วยลดปัญหาการออกกลางคันได้

แฮกเกอร์ตี้ (Haggerty. 1985 : 1530) ได้ทำการศึกษาพบว่า เพศ อายุ พื้นฐานการศึกษาเดิม สามารถบ่งชี้ความแตกต่างระหว่างการออกกลางคันกับการศึกษาต่อได้

โจนส์ และ คลายน์ (ปฐม นิคมานนท์. 252 : 324 ; อ้างอิงจาก Jones and Clann. 1967) ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่ในประเทศอังกฤษ ผลสำรวจพบว่า ความไม่พอใจเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนและทัศนคติของผู้เรียนเอง ผู้หยุดเรียนจำนวนหนึ่งในสี่เห็นว่ากิจกรรมหรือวิชาไม่น่าสนใจเท่าที่ควร พบสิ่งที่น่าสนใจมากกว่าในภายหลัง ไม่ชอบเพื่อนร่วมชั้นเรียนบางคน เหตุผลที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชานั้นผู้เรียนหยุดเรียนด้วยเหตุผลว่าสิ่งนั้นง่ายมากกว่าสิ่งนั้นยาก และมักชอบวิชาที่ทำทลายความสามารถของตนมากกว่า

ยอเซฟ (Joseph. 1972 : 2248 A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการออกกลางคันของ นักเรียนโรงเรียนอาชีวเทคนิค ในรัฐหลุยเซียนา พบว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันมี 8 ประการ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นองค์ประกอบทางด้านส่วนตัวและครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาต่ำ สุขภาพไม่ดี ออกไปประกอบอาชีพ การบริการของโรงเรียนไม่ดี เครื่องมือและบุคลากรไม่เพียงพอ และขาดการฝึกฝนในวิชาชีพ

โมฮัมหมัด (Mohammad. 1977 : 332 A - 23A) ทำการวิจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาระดับวิทยาลัย 2 ปี พบว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคัน ได้แก่ สภาพทางสังคม เศรษฐกิจ ความพอใจในบุคลิกภาพของครู การสอนของครู และความพอใจในสังคมของสถานศึกษา องค์ประกอบด้านส่วนตัวและครอบครัว เช่น ความสนใจในการเรียน สภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ สาเหตุอื่นๆ เช่น การบริการของโรงเรียน การสอนของครู เครื่องมืออุปกรณ์ในการเรียน และสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ซึ่งลักษณะของสาเหตุนี้อาจถือได้ว่าเป็นสาเหตุขององค์ประกอบทางด้านของโรงเรียน ที่เป็นสาเหตุทำให้นักเรียนออกกลางคัน

แคสเซล และ โคลแมน (Cassel and Coleman. 1962 : 35) ได้สัมภาษณ์นักเรียนที่ออกกลางคัน พบว่า องค์ประกอบที่ทำให้เด็กออกกลางคันมีหลายด้าน ดังนี้

1. องค์ประกอบทางโรงเรียน ได้แก่ การสอบตก ความสามารถในการอ่านและคิดเลขไม่ดี ขาดเรียนบ่อย ร่วมกิจกรรมของโรงเรียนน้อย ย้ายโรงเรียนในระดับประถมศึกษาบ่อย ผลการเรียนต่ำ ขาดความสนใจในการเรียน และไม่พอใจกฎระเบียบของโรงเรียน

2. องค์ประกอบทางสังคม ได้แก่ มีเพื่อนน้อย ทะเลาะกับญาติผู้ใหญ่ คบเพื่อนต่างเพศทางชั่วสาว ผู้ชายมีภยนต์ส่วนตัว และมีปัญหาทางกฎหมาย

3. องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวเด็ก ได้แก่ มีจุดหมายไม่แน่นอน ความสามารถทางการเรียนต่ำ ขนาดของร่างกายเล็กหรือใหญ่เกินไป และสุขภาพไม่อำนวย

4. องค์ประกอบทางด้านครอบครัว มาจากครอบครัวบ้านแตก ครอบครัวมีรายได้น้อย พ่อแม่ได้รับการศึกษาดำกว่าชั้น 8 (Grade 8) ครอบครัวมีบุตรมากกว่า 4 คนขึ้นไป และยังพบว่าพ่อแม่ของนักเรียนออกกลางคันส่วนมากมีทัศนคติต่อการสำเร็จของบุตรในทางลบ หรือเฉย ๆ

เดียร์ (Dear, 1962 : 585-592) ได้ทำการสำรวจ อาชีพของบิดาของนักเรียนในรัฐมิชิแกน 8 โรงเรียน พบว่า เด็กในชั้น 9-12 ส่วนมากมาจากครอบครัวระดับกรรมกร และพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวดังกล่าวออกกลางคันมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวระดับอื่น การศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างชนชั้นทางสังคมและการออกกลางคันของนักเรียน

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เป็นงานวิจัยที่น่าสนใจอย่างยิ่ง นอกจากจะทำให้พบสาเหตุแห่งปัญหาการออกกลางคันแล้วยังเป็นแนวทางที่จะนำไปศึกษาและหาทางแก้ไขปัญหา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ผู้วิจัยใช้วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากร
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การกำหนดประชากร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1-3 โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่ออกกลางคันในรุ่นปีการศึกษา 2541 - 2543 เป็นจำนวน 212 คน

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจในเบื้องต้น โดยใช้ขั้นตอนการเลือกนักเรียน ดังนี้

1. สำรวจเอกสารของโรงเรียนที่แผนกทะเบียน คือ ทะเบียนบัญชีรายชื่อนักเรียน ประวัติที่อยู่ ที่ออกกลางคันในรุ่นปีการศึกษา 2541-2543 ได้มาจำนวน 212 คน (ตาราง 1)
2. นำชื่อ ที่อยู่ ของนักเรียนที่ออกกลางคันแล้วดำเนินการสำรวจโดย
 - 2.1 โทรศัพท์ติดต่อนักเรียน
 - 2.2 สอบถามจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่กำลังเรียนอยู่ ระดับชั้น ปวช. ปีที่ 2 และ 3 ในรุ่นปีการศึกษา 2542 , 2543

ทั้งนี้ จากการติดต่อทางโทรศัพท์และสอบถามเพื่อนร่วมชั้นเรียน พบว่า บางส่วนได้ย้ายที่อยู่ บางส่วนยังติดต่อกับเพื่อน และบางคนก็เป็นญาติของนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ การสำรวจเบื้องต้นได้นักเรียนที่สามารถติดต่อที่อยู่ได้จำนวนหนึ่ง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน พานิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และคำถามปลายเปิด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิดจากทฤษฎีการจัดการศึกษา บทความ สิ่งตีพิมพ์ เอกสารต่าง ๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักเรียน

2. สัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาและนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ระดับ ปวช.

3. นำข้อมูลที่ได้ศึกษาจากข้อ 1, 2 มาจัดกลุ่มเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคัน ร่างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย

4. ทดลองสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับตัวแปรต่างๆ ที่ศึกษามานั้นจัดเป็นกลุ่มของด้านที่เป็นสาเหตุให้นักเรียนออกกลางคัน 3 ด้าน คือ ด้านสังคมในโรงเรียน ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน ด้านส่วนตัวและครอบครัว ประเด็นคำถามในรูปมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ช่องคะแนน

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบหาจุดบกพร่อง ข้อข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้แบบสอบถามฉบับร่างนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์มาก ยิ่งขึ้นได้คำถามที่มีข้อความตรงตามความมุ่งหมายของการวิจัย

6. นำแบบสอบถามฉบับร่างมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นฉบับร่างครั้งที่ 2 ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน ทำการพิจารณาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความสมบูรณ์ของเครื่องมือ ได้แก่

1. นางจุฑารัตน์ วีระนะ นักวิชาการศึกษา 8 ว หัวหน้ากลุ่มกิจการนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

2. นายสุพล เสือว่อง นักวิชาการศึกษา 6 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

3. อาจารย์บุญลักษณ์ ทิพย์ฤทธิ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและฝึกอบรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพัฒนศึกษาพระนคร

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้วยการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามในแต่ละข้อ นำมาวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่า IC

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง โดยพิจารณาผลการคำนวณดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าต่ำกว่า .5 ตัดออก จากข้อคำถามไม่มีข้อใดต่ำกว่า .5 ได้ข้อคำถาม 60 ข้อ

8. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนที่ออกกลางคัน ปีการศึกษา 2544 ที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร จำนวน 30 คน

9. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

10. นำผลการวิเคราะห์ที่ได้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและได้นำแบบสอบถามนี้ไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยนำรายชื่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ออกกลางคัน ในรุ่นปีการศึกษา 2541-2543 ที่เป็นกลุ่มประชากร จำนวน 212 คน ศึกษาที่อยู่ ประวัติ จากแผนกทะเบียน โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

2. เริ่มส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากร เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2545 โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ นำซองจดหมายติดแสตมป์พร้อมชื่อ ที่อยู่ ของผู้วิจัยใส่ซองพร้อมแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ตอบส่งคืนทางไปรษณีย์เช่นกัน จำนวนทั้งสิ้น 212 ฉบับ

ผู้วิจัยได้ส่งไปรษณียบัตรไปยังกลุ่มประชากรบางท่านที่ยังไม่ได้ส่งแบบสอบถาม คืบมา 4 ครั้ง ได้แก่ 1 มีนาคม 2545 15 มีนาคม 2545 1 เมษายน 2545 และ 18 เมษายน 2545

ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถาม จนถึงวันที่ 30 เมษายน 2545 รวมเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นเวลา 89 วัน ได้รับแบบสอบถามคืบมา จำนวน 181 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.37 ของจำนวนที่ส่งไป ผู้วิจัยได้ตรวจสอบแบบสอบถามของกลุ่มประชากรที่ส่งคืบมา พบว่า มีแบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์พร้อมนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้ จำนวน 160 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 75.47 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปให้กลุ่มประชากร โดยตอบไม่สมบูรณ์ จำนวน 21 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 9.90

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ออก นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาให้คะแนน โดยกำหนดค่าน้ำหนักออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งกำหนดค่าคะแนนดังนี้

ปัญหาน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1 คะแนน
ปัญหาน้อย	มีค่าเท่ากับ	2 คะแนน
ปัญหาปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3 คะแนน
ปัญหามาก	มีค่าเท่ากับ	4 คะแนน
ปัญหามากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5 คะแนน

จากการกำหนดค่าดังกล่าวนำมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย

แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยโดยเกณฑ์ดังนี้ (Best.1970 : 174-179)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายความว่า	เป็นสาเหตุสำคัญมากที่สุดที่ทำให้ออกกลางคัน
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายความว่า	เป็นสาเหตุสำคัญมากที่ทำให้ออกกลางคัน
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายความว่า	เป็นสาเหตุสำคัญปานกลางที่ทำให้ออกกลางคัน
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายความว่า	เป็นสาเหตุสำคัญน้อยที่ทำให้ออกกลางคัน
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายความว่า	เป็นสาเหตุสำคัญน้อยที่สุดที่ทำให้ออกกลางคัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำไปแปรผล ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1. เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของแต่ละรายการ โดยนำเสนอผลการวิจัยในรูปตาราง
2. เกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้ t-test และกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่ม ใช้ ANOVA
3. การนำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด นำแบบสอบถามปลายเปิดมาจัดกลุ่มคำตอบและแจกแจงความถี่ตามจำนวนผู้ตอบในแต่ละข้อ

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงใช้ Scheff ' Test ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (Ferguson. 1966 : 45)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนสถิติในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน Standard Deviation) ใช้สูตร (Ferguson. 1966 : 62)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละระดับยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – coefficient) ใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 200).

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	K	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือวัด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มโดยใช้ค่าของสถิติในการทดสอบค่า t (Walpole and Myers. 1993 : 323) ซึ่งการวิจัยนี้จะใช้ค่า t ที่ได้จากการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่พิจารณาใน t-distribution
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่สอง
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่สอง
	n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
	n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่สอง

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) คำนวณจากสูตร (Ferguson: 1966 : 290)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณา F-- distribution

MS_b แทน ความแปรปรวน (Mean square) ระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ความแปรปรวน (Mean square) ภายในกลุ่ม

ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงใช้ Scheff' Tes ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Ferguson: 1966 : 296) จากสูตร

$$CVD = \sqrt{(K - 1) (F^*) (MS_w) \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

K แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

F^* แทน ค่า F ที่เปิดจากตาราง

MS_w แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

n_i, n_j แทน จำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย เรื่องสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน พานิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ได้กระทำตาม ลำดับความมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนดไว้ ดังรายละเอียดตามลำดับนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย ตามลำดับ ดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน พานิชยกรรม ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
- ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน พานิชยกรรม ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน พานิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยใช้วิธีการนำเสนอในรูปค่าความถี่ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสาเหตุการออกกลางคันที่สอบถามจากกลุ่มประชากร นักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ โดยจำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม เหตุผลการสมัครเข้าเรียน อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ผลการวิเคราะห์ ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม เหตุผลการสมัครเข้าเรียน อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. พื้นฐานความรู้เดิม		
1.1 จบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น	154	96.30
1.2 จบหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	6	3.80
รวม	160	100.00
2. เหตุผลการสมัครเข้าเรียน		
2.1 สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเอง	134	83.80
2.2 สมัครเข้าเรียนตามเพื่อน	10	6.30
2.3 สมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับ	16	10.00
รวม	160	100.00
3. อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง		
3.1 รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	12	7.50
3.2 อาชีพส่วนตัว	40	25.00
3.3 รับจ้างทั่วไป	99	61.90
3.4 เกษตรกร	9	5.60
รวม	160	100.00

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ออกกลางคันที่เป็นกลุ่มประชากร จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เมื่อพิจารณาตามพื้นฐานความรู้เดิม พบว่านักเรียนจบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 96.30 รองลงมา จบหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80

เมื่อพิจารณาตามเหตุการณ์สมัครเข้าเรียน พบว่า นักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเองมีมากที่สุดจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 83.80 รองลงมา สมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และสมัครเข้าเรียนตามเพื่อน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30

เมื่อพิจารณาตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมีมากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 61.90 รองลงมาอาชีพส่วนตัว จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และรับราชการ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 เกษตรกร จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

2.1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

สาเหตุการออกกลางคัน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านสังคมในโรงเรียน	2.56	.68	ปานกลาง
2. ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน	2.26	.82	น้อย
3. ด้านส่วนตัวและครอบครัว	2.15	.77	น้อย
รวม	2.32	.62	น้อย

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคัน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.32$) และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสังคมในโรงเรียน ($\bar{X} = 2.56$) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย

2.2 วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในด้านสังคมในโรงเรียน เป็นรายข้อ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนระดับความคิดเห็นของสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านสังคมในโรงเรียน เป็นรายข้อ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการออก
กลางค้นของนักเรียน ด้านสังคมในโรงเรียน

สาเหตุการออกกลางค้น	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
<u>ด้านสังคมในโรงเรียน</u>			
1. เข้ากับเพื่อนร่วมห้องไม่ได้	2.01	1.19	น้อย
2. เพื่อนดูหมิ่นฐานะ	1.53	.88	น้อย
3. เพื่อนดูหมิ่นการเรียน	1.69	.90	น้อย
4. คบเพื่อนที่ชี้นำไปในทางที่ไม่ดี	2.13	1.32	น้อย
5. ขาดเพื่อนสนิทในสาขาวิชาที่เรียน	2.01	1.18	น้อย
6. เบื่อหน่ายต่อกิจกรรมของโรงเรียน	2.54	1.15	ปานกลาง
7. โรงเรียนไม่สนับสนุนกิจกรรมที่นักเรียนต้องการ เช่น เชียร์ลีดเดอร์ กิจกรรมวิชาการ	2.39	1.13	น้อย
8. ท่านไม่ชอบสาขาที่เลือกแต่ถูกบังคับให้เลือก	2.10	1.24	น้อย
9. การปกครองของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป	3.01	1.25	ปานกลาง
10. อุปกรณ์กีฬาและสนามกีฬาไม่เพียงพอ	3.42	1.31	ปานกลาง
11. จำนวนอาจารย์มีน้อยไม่สมดุลกับจำนวนนักเรียน	2.65	1.11	ปานกลาง
12. เมื่อเข้ามาเรียนแล้วเห็นว่าหลักสูตรไม่ตรงกับความต้องการ	2.58	1.25	ปานกลาง
13. เครื่องมือ อุปกรณ์การฝึกงานไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	2.86	1.16	ปานกลาง
14. เครื่องมืออุปกรณ์การฝึกงานไม่เพียงพอ	2.86	1.17	ปานกลาง
15. เครื่องมืออุปกรณ์การฝึกงานล้าสมัย	2.84	1.22	ปานกลาง
16. ชื่อเสียงของโรงเรียนก่อนเข้าฟังดูดี แต่เข้ามาเรียนแล้ว ผิดหวัง	2.69	1.29	ปานกลาง
17. ไม่พอในระบบอาวุโสของรุ่นพี่ที่ปฏิบัติกับรุ่นน้อง	2.83	1.31	ปานกลาง
18. เบื่อหน่ายกับค่าใช้จ่ายที่โรงเรียนเรียกเก็บค่าทำกิจกรรม อื่น ๆ	3.08	1.21	ปานกลาง
19. โรงเรียนไม่มีทุนสนับสนุนการทำกิจกรรมของนักเรียน	3.12	1.21	ปานกลาง
20. โรงเรียนไม่มีบริการแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่สามารถไป ค้นคว้าหาความรู้	2.99	1.19	ปานกลาง
รวม	2.56	.68	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนออกกลางคัน ด้านสังคมในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อุปกรณ์กีฬาและสนามกีฬาไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.42$) ลำดับรองลงมาได้แก่ โรงเรียนไม่มีทุนสนับสนุนการทำกิจกรรมของนักเรียน ($\bar{X} = 3.12$) เบื่อหน่ายกับค่าใช้จ่ายที่โรงเรียนเรียกเก็บ ค่าทำกิจกรรมอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.08$) การปกครองของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป ($\bar{X} = 3.01$) โรงเรียนไม่มีบริการแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่สามารถค้นคว้าหาความรู้ ($\bar{X} = 2.99$) ส่วนข้ออื่น ๆ มีสาเหตุอยู่ในระดับน้อย

2.3 วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน เป็นรายข้อ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน เป็นรายข้อ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการออก
กลางคันของนักเรียนด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน

สาเหตุการออกกลางคัน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
<u>ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน</u>			
21. ท่านและครูผู้สอนมักมีการโต้เถียงกันเสมอ	2.37	1.15	น้อย
22. ครูใช้อำนาจในการสอนและการปกครองมากเกินไป	2.56	1.17	ปานกลาง
23. ครูมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้เรียน	2.41	1.15	น้อย
24. ถูกครูทำโทษเสมอ	1.96	1.10	น้อย
25. ครูมักควบคุมอารมณ์ไม่ได้ โกรธง่ายโดยไม่มีเหตุผล	2.37	1.32	น้อย
26. ครูมักกล่าววาจาที่ไม่สุภาพเสมอ	2.03	1.07	น้อย
27. ครูไม่เคยให้คำชมเชย ชอบตำหนิ	2.24	1.06	น้อย
28. ครูไม่ให้ความยุติธรรม	2.27	1.17	น้อย
29. ครูไม่เคยยอมรับความคิดเห็นหรือความสามารถของผู้เรียน	2.24	1.19	น้อย
30. ครูชอบล้อเลียนหรือเปิดเผยปมด้อยของผู้เรียนให้ได้อาย	2.02	1.15	น้อย
31. ครูไม่ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี	2.08	1.10	น้อย
32. รู้สึกว่าครูอายุน้อย ดูไม่น่าเชื่อถือ	1.08	.91	น้อยที่สุด
33. ครูมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทำให้หมดศรัทธา	2.09	1.13	น้อย
34. ครูไม่มีความชำนาญในเรื่องที่สอน	2.22	1.14	น้อย
35. ความสามารถทางด้านวิชาการของครูไม่เพียงพอ	2.15	1.12	น้อย
36. ไม่พอใจวิธีการประเมินผลของครู	2.46	1.16	น้อย
37. ครูสื่อความหมายเนื้อหาวิชาที่สอนกับผู้เรียนไม่เข้าใจ	2.74	1.26	ปานกลาง
38. ครูไม่ปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่สอนให้ทันสมัย ช้าชาก น่าเบื่อ	2.72	1.20	ปานกลาง
39. ครูขาดความรับผิดชอบต่อนักเรียน	2.16	1.14	น้อย
40. ครูขาดความเป็นกันเองกับนักเรียน ไม่รับฟังปัญหาการเรียนของนักเรียน	2.34	1.35	น้อย
รวม	2.26	.82	น้อย

จากตาราง 5 พบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนออกกลางคัน ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูสื่อความหมายเนื้อหาวิชาที่สอนกับนักเรียนไม่เข้าใจ เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.74$) ลำดับรองลงมาได้แก่ ครูไม่ปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่สอนให้ทันสมัย ช้าช้าก น่าเบื่อ ($\bar{X} = 2.72$) ครูใช้อำนาจในการสอนและปกครองมากเกินไป ($\bar{X} = 2.56$) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีสาเหตุอยู่ในระดับน้อย

2.4 วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในด้านส่วนตัวและครอบครัว เป็นรายข้อ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านส่วนตัวและครอบครัว เป็นรายข้อ ผลวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่เป็นสาเหตุการออกกลางคัน
ของนักเรียน ด้านส่วนตัวและครอบครัว

สาเหตุการออกกลางคัน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
<u>ด้านส่วนตัวและครอบครัว</u>			
41. สุขภาพอ่อนแอ เจ็บป่วยบ่อย ๆ	2.19	1.02	น้อย
42. วิชาต่าง ๆ ในสาขาที่เรียนยากเกินไป	2.61	1.06	ปานกลาง
43. มีความรู้สึกต่ำต้อยกว่าเพื่อนคนอื่นในโรงเรียน	1.98	1.04	น้อย
44. มีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวในระหว่างเรียน	2.24	1.45	น้อย
45. ติดสิ่งเสพติด	2.00	1.41	น้อย
46. เปื่อหน่ายต่อการเรียน	2.61	1.26	ปานกลาง
47. ไม่มีเงินซื้ออาหารกลางวันรับประทานที่โรงเรียน	1.71	.98	น้อย
48. การเรียนหนังสือทำให้มีความทุกข์ใจ	2.00	1.14	น้อย
49. ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว	2.09	1.40	น้อย
50. ผู้ปกครองเสียชีวิตไม่มีผู้อุปการะ	1.77	1.21	น้อย
51. ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำ	2.24	1.15	น้อย
52. ผู้ปกครองเจ็บป่วยไม่สามารถทำงานได้	1.94	1.15	น้อย
53. พ่อแม่หรือพี่น้องไม่เห็นด้วยกับการศึกษาต่อ	1.69	1.08	น้อย
54. เสียสละให้คนในครอบครัวหรือผู้ที่ต้องรับผิดชอบเรียนก่อน	1.87	1.19	น้อย
55. ได้งานทำระหว่างเรียน	2.28	1.35	น้อย
56. ผู้ปกครองย้ายที่อยู่	1.83	1.20	น้อย
57. ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ เช่น ค้าขาย ขนสินค้า เก็บเงิน	2.23	1.33	น้อย
58. เป็นหนี้สินเพราะขอยืมเงินมาใช้จ่ายในการเรียนของตนเอง	2.62	1.53	ปานกลาง
59. ครอบครัวมีรายได้น้อย	2.79	1.33	ปานกลาง
60. พ่อแม่แยกทางกัน	2.36	1.56	น้อย
รวม	2.15	.77	น้อย

จากตาราง 6 พบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนออกกลางคัน ด้านส่วนตัวและครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครอบครัวมีรายได้น้อย เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.79$) ลำดับรองลงมาได้แก่ เป็นหนี้สินเพราะขอยืมเงินมาใช้จ่าย ในการเรียนของตนเอง ($\bar{X} = 2.62$) วิชาต่างๆ ในสาขาที่เรียนยากเกินไป ($\bar{X} = 2.61$) เปื่อหน่าย ต่อการเรียน ($\bar{X} = 2.61$) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ มีสาเหตุอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

3.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสาเหตุการออกกลางคัน ของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยของสาเหตุการออกกลางคันนักเรียนพาณิชยกรรมระหว่างนักเรียนที่จบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนที่จบหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มาเปรียบเทียบกันโดยใช้วิธีการทดสอบค่าที (t-test) เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม โดยรวมและเป็นรายด้าน

สาเหตุการออกกลางคัน	จบหลักสูตร มัธยมศึกษา ตอนต้น N = 154			จบหลักสูตรการศึกษา นอกโรงเรียนระดับมัธยม ศึกษาตอนต้น N = 6			t
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	
1. ด้านสังคมในโรงเรียน	2.54	.68	ปานกลาง	3.08	.40	ปานกลาง	1.91
2. ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน	2.27	.82	น้อย	1.80	.78	น้อย	1.37
3. ด้านส่วนตัวและครอบครัว	2.13	.75	น้อยที่สุด	2.48	1.18	น้อย	1.07
รวม	2.32	.62	น้อย	2.45	.68	น้อย	.52

จากตาราง 7 การเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม โดยรวมพบว่า นักเรียนที่จบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 2.32$ และนักเรียนที่จบหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 2.45$ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

3.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสาเหตุการออกกลางคัน ของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยของสาเหตุการออกกลางคันระหว่างนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเอง สมัครเข้าเรียนตามเพื่อน สมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับ มาเปรียบเทียบกันโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หรือ ANOVA เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามเหตุผลการสมัครเข้าเรียน ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 8

ตาราง 8 การเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามเหตุผลการสมัครเข้าเรียน

สาเหตุการออก กลางคัน	สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการ ของตนเอง N = 134			สมัครเข้าเรียน ตามเพื่อน N = 10			สมัครเข้าเรียนด้วย ความเกรงใจหรือถูกบังคับ N = 16		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านสังคมใน โรงเรียน	2.52	.67	ปานกลาง	2.56	.73	ปานกลาง	2.90	.63	ปานกลาง
2. ด้านครูผู้สอนและ วิธีการสอน	2.20	.80	น้อย	2.48	.89	น้อย	2.58	.87	ปานกลาง
3. ด้านส่วนตัวและ ครอบครัว	2.09	.76	น้อย	2.40	.74	น้อย	2.48	.76	น้อย
รวม	2.27	.61	น้อย	2.48	.62	น้อย	2.65	.63	ปานกลาง

จากตาราง 8 การเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรมโดยรวมทุกด้านพบว่า นักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 2.27$ สมัครเข้าเรียนตามเพื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 2.48$ สมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 2.65$

ตาราง 9 เปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเอง สมัครเข้าเรียนตามเพื่อน สมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับ เป็นรายด้าน

สาเหตุการออกกลางคัน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านสังคมในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.99	.99	2.18
	ภายในกลุ่ม	157	71.62	.45	
	รวม	159	73.61		
2. ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.32	1.16	1.87
	ภายในกลุ่ม	157	95.31	.60	
	รวม	159	97.64		
3. ด้านส่วนตัวและครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	2	2.62	1.31	2.48
	ภายในกลุ่ม	157	86.11	.54	
	รวม	159	88.73		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.18	1.09	3.04*
	ภายในกลุ่ม	157	55.92	.35	
	รวม	159	58.10		

จากตาราง 9 พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเอง สมัครเข้าเรียนตามเพื่อน สมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับ มีสาเหตุการออกกลางคัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่าคู่ใดมีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างกันบ้าง ผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ เชฟเฟส (Scheffe ' Test) และโดยรวมทุกด้าน ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 การทดสอบความแตกต่างของสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนโดยรวม
เปรียบเทียบเป็นรายคู่ จำแนกตามเหตุผลการสมัครเข้าเรียน

เหตุผลการสมัคร เข้าเรียน	N	$\bar{X}$	สมัครเข้าเรียน ด้วยความต้องการ ของตนเอง 2.27	สมัครเข้า เรียนตาม เพื่อน 2.48	สมัครเข้าเรียนด้วย ความเกรงใจ หรือถูกบังคับ 2.65
สมัครเข้าเรียนด้วย ความต้องการ ของตนเอง	134	2.27	-	0.17	0.38*
สมัครเข้าเรียน ตามเพื่อน	10	2.48		-	0.20
สมัครเข้าเรียนด้วย ความเกรงใจ หรือถูกบังคับ	16	2.65			-

จากตาราง 10 พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนที่มาจากการสมัครเข้าเรียนด้วย
ความเกรงใจหรือถูกบังคับกับนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเองโดยรวม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจ
หรือถูกบังคับ ($\bar{X} = 2.65$) มีสาเหตุการออกกลางคันมากกว่านักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความ
ต้องการของตนเอง ($\bar{X} = 2.27$) ส่วนคู่อื่นๆ มีสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน การวิเคราะห์
 ตอนนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยของสาเหตุการออกกลางคันระหว่างนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบ
 อาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ อาชีพส่วนตัว รับจ้างทั่วไป เกษตรกร มาเปรียบเทียบกันโดยใช้
 วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หรือ ANOVA
 เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามอาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ผลการ
 วิเคราะห์ ดังปรากฏในตาราง 11

ตาราง 11 การเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน
 จำแนกตามอาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

สาเหตุการ ออกกลางคัน	รับราชการ รัฐวิสาหกิจ N = 12			อาชีพส่วนตัว N = 40			รับจ้างทั่วไป N = 99			เกษตรกร N = 9		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านสังคมใน โรงเรียน	2.64	.43	ปานกลาง	2.85	.75	ปานกลาง	2.47	.64	น้อย	2.14	.53	น้อย
2. ด้านครูผู้สอน และวิธีการสอน	2.43	.73	น้อย	2.48	.88	น้อย	2.19	.80	น้อย	1.78	.67	น้อย
3. ด้านส่วนตัวและ ครอบครัว	1.76	.46	น้อย	2.19	.75	น้อย	2.15	.79	น้อย	2.47	.74	น้อย
รวม	2.28	.36	น้อย	2.51	.70	น้อย	2.27	.62	น้อย	2.13	.49	น้อย

จากตาราง 11 พบว่า การเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนโดยรวม
 ทุกด้าน พบว่า อาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 2.28$ อาชีพส่วนตัวมีค่า
 เฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 2.51$ รับจ้างทั่วไปมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 2.27$ เกษตรกรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 $\bar{X} = 2.13$

ตาราง 12 เปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ
รัฐวิสาหกิจ อาชีพส่วนตัว รับจ้างทั่วไป เกษตรกร เป็นรายด้าน

สาเหตุการออกกลางคัน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านสังคมในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	5.77	1.92	4.42*
	ภายในกลุ่ม	156	67.84	.43	
	รวม	159	73.61		
2. ด้านครูผู้สอนและ วิธีการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	4.17	1.39	2.32
	ภายในกลุ่ม	156	93.46	.59	
	รวม	159	97.64		
3. ด้านส่วนตัวและ ครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	3	2.96	.98	1.79
	ภายในกลุ่ม	156	85.77	.55	
	รวม	159	88.73		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.77	.59	1.64
	ภายในกลุ่ม	156	56.33	.36	
	รวม	159	58.10		

จากตาราง 12 พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ อาชีพส่วนตัว รับจ้างทั่วไป เกษตรกร โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสังคมในโรงเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่าคู่ใดมีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างกันบ้าง ผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ เชฟเฟล์ (Scheffe' Test) ด้านสังคมในโรงเรียน ดังตาราง 13

ตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างของสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนด้านสังคมใน
เปรียบเทียบเป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

อาชีพของบิดา มารดาหรือ ผู้ปกครอง	N	$\bar{X}$	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	อาชีพ ส่วนตัว
			2.14	2.47	2.64	2.85
เกษตรกร	9	2.14	-	0.33	0.50	0.71*
รับจ้างทั่วไป	99	2.47	-	-	0.16	0.37*
รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	12	2.64	-	-	-	0.20
อาชีพส่วนตัว	40	2.85	-	-	-	-

จากตาราง 13 พบว่าสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัวกับผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีสาเหตุการออกกลางคัน ด้านสังคมในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว ($\bar{X}$ =2.85) มีสาเหตุการออกกลางคันด้านสังคมในโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ($\bar{X}$ = 2.47)

นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัวกับผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร มีสาเหตุการออกกลางคันด้านสังคมในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว ($\bar{X}$ =2.85) มีสาเหตุการออกกลางคันด้านสังคมในโรงเรียนมากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร ($\bar{X}$ = 2.14) ส่วนนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันในกลุ่มอื่น ๆ มีสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จากแบบสอบถามปลายเปิด เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสาเหตุการออกกลางคั่นจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยนักเรียนที่เก็บข้อมูลทั้งสิ้น 160 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 19 คน จำแนกตาม ด้านสังคมในโรงเรียน ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน ด้านส่วนตัวและครอบครัว โดยใช้วิธีการนำเสนอในรูปความถี่ ประกอบความเรียง ดังแสดงในตาราง

ตาราง 14 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคั่นของนักเรียนพาณิชยกรรม

สาเหตุการออกกลางคั่น	ความถี่
<u>ด้านสังคมในโรงเรียน</u>	
1. ไม่พอใจระบบอาวุโสของรุ่นพี่ที่ปฏิบัติต่อรุ่นน้อง	8
2. เข้ากับเพื่อนร่วมห้องไม่ได้	6
3. การปกครอง กฎระเบียบของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป	5
4. สุนัขกัดคาบแคบ	5
5. อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย	3
6. คบเพื่อนที่ชี้นำไปในทางที่ไม่ดี	3
7. ท่านและผู้สอนมักมีการโต้เถียงกันเสมอ	2
8. เบื่อหน่ายต่อกิจกรรม	2
<u>ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน</u>	
9. ครูมักควบคุมอารมณ์ไม่ได้	6
10. ครูไม่ยอมรับความคิดเห็นหรือความสามารถของผู้เรียน	5
11. ครูสื่อความหมายเนื้อหาวิชาที่สอนกับผู้เรียนไม่เข้าใจ	5
12. ครูใช้อำนาจในการสอนและการปกครองมากเกินไป	4
13. ครูไม่ปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่สอนให้ทันสมัย ซ้ำซาก น่าเบื่อ	2
14. ครูขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่	2
15. ครูอายุน้อยดูไม่น่าเชื่อถือ	1
16. เนื้อหาวิชาที่เรียนยาก	1

ตาราง 14 (ต่อ)

สาเหตุการออกกลางคัน	ความถี่
<u>ด้านส่วนตัวและครอบครัว</u>	
17. ขาดทุนทรัพย์	8
18. เบื่อหน่ายการเรียน	6
19. มีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวในระหว่างเรียน	5
20. ติดสิ่งเสพติด	4
21. พ่อแม่แยกทางกัน	3
22. ช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ	3
23. ครอบครัวมีรายได้น้อย	3
24. เป็นหนี้สิน	3
25. ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว	1
26. ผู้ปกครองเสียชีวิต	1
27. สติปัญญาไม่ดี	1

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. เมื่อพิจารณาตามจำนวนรายสาเหตุที่ทำให้นักเรียนออกกลางคัน และมีความถี่เกิน 5 พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 10 รายสาเหตุ และในจำนวนนี้ปรากฏอยู่ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านสังคมในโรงเรียน จำนวน 8 รายสาเหตุ ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน จำนวน 8 รายสาเหตุ และด้านส่วนตัวและครอบครัว จำนวน 11 รายสาเหตุ

2. เมื่อพิจารณาตามลำดับความสำคัญของรายสาเหตุในแต่ละด้านแล้ว พบว่า ด้านสังคมในโรงเรียน มีความถี่อันดับแรก ได้แก่ ไม่พอใจระบบอาวุโสของรุ่นพี่ที่ปฏิบัติต่อรุ่นน้อง รองลงมา ได้แก่ เข้ากับเพื่อนร่วมห้องไม่ได้ การปกครองของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป สหามภีพาคับแคบ

ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน มีความถี่อันดับแรก ได้แก่ ครูมักควบคุมอารมณ์ไม่ได้โกรธง่ายโดยไม่มีเหตุผล รองลงมาได้แก่ ครูไม่ยอมรับความคิดเห็นหรือความสามารถของผู้เรียน ครูสื่อความหมายเนื้อหาวิชาที่สอนกับนักเรียนไม่เข้าใจ

ด้านส่วนตัวและครอบครัว มีความถี่อันดับแรก ได้แก่ ขาดทุนทรัพย์ รองลงมาได้แก่ เบื่อหน่ายการเรียน มีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวในระหว่างเรียน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

ในยุคโลกาภิวัตน์การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้มีความสามารถรับรู้ รอบรู้ ล่วงรู้ และพัฒนามนุษย์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา การจัดการศึกษาวิชาชีพอยู่ภายใต้ ความรับผิดชอบของหลายหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชน การจัดการศึกษาจึงถือว่าเป็นการลงทุน ที่ต้องใช้งบประมาณมาก หากไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรก็เป็นการสูญเปล่าทางการศึกษาที่ เห็นได้ชัดเจนอย่างหนึ่ง คือการออกกลางคันของนักเรียน หากเกิดขึ้นมากในการศึกษาระดับใดแล้ว แสดงว่าการจัดการศึกษายังขาดประสิทธิภาพในการผลิตทรัพยากรมนุษย์ และยังสร้างปัญหาให้กับ สถานศึกษา

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยภายหลังการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้ ผลสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยศึกษาด้านสังคมในโรงเรียน ด้านครูผู้สอนและ วิธีการสอน ด้านส่วนตัวและครอบครัว

2 เพื่อเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยจำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม เหตุผลการสมัครเข้าเรียน อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1-3 ที่ออกกลางคันในระหว่างปีการศึกษา 2541-2543 จำนวน 212 คน

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน มีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีสาเหตุการสมัครเข้าเรียนต่างกัน มีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีอาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองต่างกัน มีสาเหตุการออกกลางคัน แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน พานิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และคำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยนำรายชื่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ออกกลางคัน ในรุ่นปีการศึกษา 2541-2543 ที่เป็นกลุ่มประชากร จำนวน 212 คน ศึกษาที่อยู่ ประวัติ จาก แผนกทะเบียน โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

2. เริ่มส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากร เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2545 โดยส่งแบบ สอบถามทางไปรษณีย์ นำซองจดหมายติดแสตมป์พร้อมชื่อ ที่อยู่ ของผู้วิจัยใส่ซองพร้อมแบบ สอบถาม เพื่อให้ผู้ตอบส่งคืนทางไปรษณีย์เช่นกัน จำนวนทั้งสิ้น 212 ฉบับ

ผู้วิจัยได้ส่งไปรษณีย์ไปยังกลุ่มประชากรบางท่านที่ยังไม่ได้ส่งแบบสอบถามคืนมา 4 ครั้ง ได้แก่ 1 มีนาคม 2545 15 มีนาคม 2545 1 เมษายน 2545 และ 18 เมษายน 2545

ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถาม จนถึงวันที่ 30 เมษายน 2545 รวมเวลาในการเก็บรวบรวม ข้อมูลเป็นเวลา 89 วัน ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 181 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.37 ของ จำนวนที่ส่งไป ผู้วิจัยได้ตรวจสอบแบบสอบถามของกลุ่มประชากรที่ส่งคืนมา พบว่า มีแบบ สอบถามที่ตอบสมบูรณ์พร้อมนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้ จำนวน 160 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 75.47 ของ จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปให้กลุ่มประชากร โดยตอบไม่สมบูรณ์ จำนวน 21 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 9.90

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และ หาค่าร้อยละของแต่ละรายการ โดยนำเสนอผลการวิจัยในรูปตาราง

2. เกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปรียบเทียบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ย เป็นรายด้านและโดยรวม โดยใช้ทดสอบค่าที (t-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้ทดสอบ ค่า ANOVA สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่า เฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ เชฟเฟส (Scheffe ' Test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 160 คน มีพื้นฐานความรู้เดิม จบมัธยมศึกษาตอนต้น มากกว่าจบหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่จะมีเหตุผลการสมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะมีอาชีพรับจ้างทั่วไป

2. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1. สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ด้านสังคมในโรงเรียน มีสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.56$)

1.2 ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน มีสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.26$)

1.3 ด้านส่วนตัวและครอบครัว มีสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.15$)

3. เปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

3.1 เมื่อเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 เมื่อเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตาม เหตุผลการสมัครเข้าเรียน โดยรวมทุก ๆ ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจ หรือถูกบังคับ มีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างจากนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.3 เมื่อเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตาม อาชีพบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสังคมในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองอาชีพส่วนตัว มีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างจากนักเรียนที่มีผู้ปกครองอาชีพรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีผู้ปกครองอาชีพส่วนตัว มีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างจากนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ในการอภิปรายผลข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการอภิปรายผลเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนเมื่อพิจารณาโดยรวมตามสาเหตุที่สำคัญ ๆ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบเกี่ยวกับการทดสอบความแตกต่างระหว่างพื้นฐานความรู้เดิม เหตุผลการสมัครเข้าเรียน และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง กับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน ที่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยใช้วิธีการนำเสนอในรูปความถี่ประกอบความเรียง

ตอนที่ 1 สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน เมื่อพิจารณาโดยรวม

ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนต้องออกกลางคันก่อนจบหลักสูตรนั้นส่วนใหญ่เกิดจากสาเหตุในด้านสังคมในโรงเรียน รองลงมาได้แก่ สาเหตุที่เกิดจากด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน ด้านส่วนตัวและครอบครัว ตามลำดับ

1.1 ด้านสังคมในโรงเรียน นักเรียนมีสาเหตุการออกกลางคันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สาเหตุที่สำคัญคืออุปกรณ์กีฬาและสนามกีฬาไม่เพียงพอ การกีฬาเป็นการระบายความเครียดจากการเรียนได้ ทำให้สุขภาพแข็งแรง นักเรียนในช่วงวัยรุ่นนี้จะมีฮอร์โมนเพศมาก หากไม่มีการระบายออกอาจทำให้เกิดเก็บกด เป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเป็นเด็กก้าวร้าว หงุดหงิดขณะเรียน การเล่นกีฬาจึงมีผลทำให้การเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (2535 : 128) การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ พบว่า อุปกรณ์กีฬาและสนามกีฬาไม่เพียงพอ

โรงเรียนไม่มีทุนสนับสนุนการทำกิจกรรมของนักเรียนอาจเป็นเพราะโรงเรียนไม่ให้ความสนใจในเรื่องกิจกรรมเท่าที่ควร จึงไม่มีการจัดสรรงบประมาณส่งเสริมในเรื่องกิจกรรมจึงเป็นภาระให้เป็นหน้าที่ของนักเรียนผลกระทบถึงผู้ปกครอง ซึ่งผู้ปกครองมีรายได้ไม่เท่าเทียมกัน และอาชีพที่แตกต่างกันจึงเป็นปัญหาในเรื่องของค่าใช้จ่าย จึงเป็นเหตุให้เกิดความเบื่อหน่ายกับค่าใช้จ่ายที่โรงเรียนเรียกเก็บค่าทำกิจกรรมอื่น ๆ ทำให้ผู้ปกครองและตัวนักเรียนต้องตัดสินใจลาออก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2544 : 74) การลาออกกลางคันของนักเรียนศึกษาผู้ใหญ่ พบว่า การขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ สิ่งจำเป็นต่าง ๆ ในการจัดทำกิจกรรม ผู้เรียนไม่มีเงินที่จะซื้อหาได้ด้วยตนเอง หน่วยงานที่รับผิดชอบต้องช่วยเหลือ

การปกครองของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป นักเรียนที่เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ อายุยังน้อยเป็นช่วงของวัยรุ่น พฤติกรรมและการแสดงออกจึงเป็นไปตามค่านิยมของสังคม จึงไม่ชอบการบังคับหรือกฎระเบียบที่มากเกินไป นักเรียนจึงมักที่จะทำอะไรขัดแย้ง ผ่าฝืนกฎระเบียบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แคสเซล และ โคลแมน (Cassel and Coleman. 1962 : 35) ได้สัมภาษณ์นักเรียนที่ออกกลางคัน พบว่า องค์ประกอบทางโรงเรียน ไม่พอใจกฎระเบียบของโรงเรียน มนุษย์ แป้นเจริญ (2522 : 85-87) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่า ระเบียบวินัยไม่เหมาะสม

โรงเรียนไม่มีบริการแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่สามารถไปค้นคว้าหาความรู้ การเรียนสิ่งสำคัญคือ ต้องมีการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากที่เรียน เพื่อเสริมสร้างความรู้ให้มากยิ่งขึ้น การทำรายงานเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าโรงเรียนจึงควรมีหนังสือและอุปกรณ์ที่พอเพียงทันสมัยต่อการค้นคว้า แต่ถ้าโรงเรียนไม่มีแหล่งบริการความรู้ในห้องสมุดที่ดีพอและทันสมัยนักเรียนก็จะเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียนหนังสือ เพราะไม่ได้รับความรู้เพิ่มเติมและพัฒนาความรู้ที่เรียนมาให้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณ บุญชู (2531 : 70) ศึกษาสาเหตุการซ้ำชั้นของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า โรงเรียนไม่จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ค้นคว้าหาความรู้

เครื่องมืออุปกรณ์การฝึกงานไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี เครื่องมืออุปกรณ์การฝึกงานไม่เพียงพอ และเครื่องมืออุปกรณ์การฝึกงานล้าสมัย การเรียนด้านวิชาชีพ สิ่งสำคัญคือ อุปกรณ์การฝึกงาน เพื่อที่จะได้ทดลองปฏิบัติการใช้จริง ถ้าอุปกรณ์การฝึกงานไม่อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ ก็อาจจะทำให้เกิดอันตรายแก่ผู้เรียนได้ และวัสดุไม่เพียงพอกับการฝึกปฏิบัติงาน อันเป็นผลทำให้การเรียนรู้อาจจะไม่ต่อเนื่อง จึงทำให้เบื่อหน่ายกับการเรียน หหมดความอดทน ถ้อยถอยกับการเรียน เป็นสาเหตุทำให้ขาดเรียนและออกกลางคัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2544 : 75) การออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่ พบว่า วัสดุ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนควรจัดให้แก่ผู้เรียนไว้อย่างพร้อมเพียงตลอดเวลา และสอดคล้องกับความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน มนุษย์ แป้นเจริญ (2522 : 85-87) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษา เปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่า อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (2535 : 128) วิจัยเรื่องการออกกลางคันของ

นักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ พบว่า เครื่องมือและอุปกรณ์การฝึกงานล้ำสมัย ไม่เพียงพอและไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี วัสดุฝึกงานไม่เพียงพอ

1.2 ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน นักเรียนมีสาเหตุการออกกลางคัน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูสื่อความหมายเนื้อหาวิชาที่สอนกับนักเรียนไม่เข้าใจ ครูเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้เนื้อหาวิชาที่เรียน ถ้าครูถ่ายทอดความรู้ไม่เข้าใจทำให้นักเรียนเรียนไม่รู้เรื่อง ไม่กล้าถามครูในบางช่วงที่ไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนทำให้นักเรียนไม่ทันเพื่อน เกิดความเบื่อหน่ายกับการเรียน จึงเป็นสาเหตุทำให้ออกกลางคัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชำนาญ เรียนเลิศอนันต์ (2532 : 91-96) สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หมวดวิชาช่างอุตสาหกรรม ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดขอนแก่น พบว่า การเรียนการสอนผู้สอนอธิบายไม่เข้าใจ ครูผู้สอนไม่เตรียมการสอน สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2544 : 75) ได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่ พบว่า พฤติกรรมในการเรียนยังไม่ดีพอจนทำให้เกิดปัญหาในการเรียน เช่น การเรียนไม่ทันเพื่อน ตลอดจนครูผู้สอนไม่มีจิตวิทยา เทคนิคในการสอนผู้ใหญ่และผู้เรียนที่เหมาะสม คาเลฮัน และ คล้าก (Callaham and Clark .1979 : 193) ได้กล่าวถึงครูที่มีคุณภาพดี คือ ครูสามารถทำหน้าที่ได้ 2 บทบาท บทบาทนักวิชาการและบทบาทครู การพัฒนาคุณภาพครู ก็คือ การปรับปรุงสมรรถภาพด้านความรู้ มีเนื้อหาวิชาดีพอที่ถ่ายทอดความรู้และตอบปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ และพัฒนาความรู้วิชาครูเพื่อครูจะได้เลือกกลวิธีถ่ายทอดความรู้

ครูไม่ปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่สอนให้ทันสมัย ข้าซาก น่าเบื่อ ครูขาดการค้นคว้า ไม่ปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่เรียนให้ทันสมัย และเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนไม่อยากเรียน เพราะว่ากลัวเมื่อเรียนจบแล้ววิชาที่เรียนไม่สัมพันธ์กับการประกอบอาชีพ จึงตัดสินใจออกกลางคัน สอดคล้องกับงานค้นคว้าของ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2544 : 75) การลาออกกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่ พบว่า ผู้เรียนไม่ได้รับสิ่งที่คาดหวัง เช่น การนำความรู้ไปใช้ พันธ์ หันนาคินทร์ (2524 : 88) กล่าวว่า อาชีพครูจะต้องตามให้ทันเหตุการณ์ ทันความเปลี่ยนแปลง หรือการค้นพบใหม่ ๆ ในวิชาการและวิชาชีพครู อาชีพครูนั้นจะหยุดนิ่งไม่ได้ เพราะความรู้และวิธีการต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงเจริญขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อที่จะให้การศึกษาแก่นักเรียนได้ผลเต็มที่และทันต่อความเจริญของโลก ชำนาญ เรียนเลิศอนันต์ (2532 : 91-96) ได้วิจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ หลักสูตรระยะสั้น หมวดวิชาชีพอุตสาหกรรมของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดขอนแก่น พบว่า ผู้สอนอธิบายไม่เข้าใจ เนื้อหาไม่เหมาะสมในการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียนการสอนซ้ำซาก

1.3 ด้านส่วนตัวและครอบครัว นักเรียนมีสาเหตุการออกกลางคัน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครอบครัวมีรายได้น้อย ไม่พอกับค่าใช้จ่ายในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ครอบครัวที่มีบุตรหลายคนยิ่งยากแก่การตัดสินใจเรียน อาชีพของบิดามารดาเป็นเครื่องบอกระดับทางสังคมของครอบครัว ถ้ามีรายได้ไม่เพียงพอจึงต้องไปกู้ยืมเงินเพื่อมาส่งเสียบุตรเรียน อาจทำให้เกิดความกดดัน ผลการเรียนไม่ดี เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนและไม่อยากศึกษา

ต้องจึงออกจากโรงเรียนเพื่อหางานทำช่วยเหลือทางบ้าน จึงเป็นสาเหตุทำให้ออกกลางคันสอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวคนธ์ จันทภูมิ (2529 : 51-61) การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม พบว่า ครอบครัวฐานะยากจน ผู้ปกครองมีรายได้ไม่แน่นอน ยอเซฟ (Joseph. 1972 : 2248 A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียนอาชีวเทคนิค ในรัฐหลุยเซียนา พบว่า องค์ประกอบทางด้านส่วนตัวและครอบครัว ได้แก่ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาต่ำออกไปประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2 การอภิปรายผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างพื้นฐานความรู้เดิม เหตุผลการสมัครเข้าเรียน และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง กับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน

2.1 ผลการเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน มีสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน พบว่า ในแต่ละด้านนักเรียนที่จบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนที่จบหลักสูตรมัธยมศึกษาออกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยรวมและรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ตามข้อ 1

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะ นักเรียนที่จบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนที่จบหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีสาเหตุการออกกลางคันในด้านต่าง ๆ เท่ากัน โดยปัจจุบันรัฐบาลได้มีการปฏิรูปการศึกษาให้ทุกคนได้รับความรู้อย่างทั่วถึงด้วยวิธีการต่าง ๆ หลายรูปแบบทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา พื้นฐานทางการศึกษาของนักเรียนไม่เป็นสาเหตุการออกกลางคันที่ไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนมีความสนใจและตั้งใจที่จะสำเร็จการศึกษาให้เป็นไปตามที่ตั้งไว้ แต่เมื่อเข้ามาเรียนแล้วปัญหาและอุปสรรคย่อมเกิดขึ้นจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนต้องออกกลางคัน ทุกฝ่ายควรจะต้องปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนทั้งด้านสังคมในโรงเรียน ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน ด้านส่วนตัวและครอบครัว โรงเรียน ครู บ้าน ต้องมีความสัมพันธ์กัน โรงเรียนต้องให้ความสำคัญกับการจัดการบริการ ด้านต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนได้รับความรู้ ความสะดวกสบาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโอนีล (O'Neill.1975 : 5790-A) ได้ทำการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคัน ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนที่ตั้งอยู่บนชายฝั่ง 5 จังหวัดของประเทศเอกวาดอร์ พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกโรงเรียนและการจัดระบบโรงเรียนทั้งโรงเรียนในเขตชนบทและเขตเมืองยังไม่มีมาตรฐานตามเป้าหมายการศึกษาของชาติ คณะครูของโรงเรียนไม่ค่อยมีการเตรียมการสอน สุวัณน์ วัฒนวงศ์ (2544 : 75) ได้ศึกษาค้นคว้าการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่ พบว่า ปัญหาอุปสรรคอื่นๆ ที่ไม่สามารถระบุได้ที่เป็นสาเหตุทำให้เขาไม่สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทางการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบต่อไปได้ เกษม สุธอม (2516 : 226-227) กล่าวว่า การออกกลางคันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อาจมีสาเหตุหลายอย่างจนตัวนักเรียนเองไม่สามารถบอกได้ว่าออกจากโรงเรียนเพราะ

เหตุใด การออกกลางคันของเด็กเกิดจากตัวเด็กเองประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งเกิดจากระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนจนเด็กปรับตัวเข้าไม่ได้นั่นเอง

2.2 ผลการเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนที่มีเหตุผลการสมัครเข้าเรียนต่างกัน มีสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน พบว่า ในแต่ละด้านนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเอง นักเรียนที่สมัครเข้าเรียนตามเพื่อน และนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับ มีสาเหตุการออกกลางคันโดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับกับนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเองมีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะ นักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับมีสาเหตุการออกกลางคันมากกว่า นักเรียนที่สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเองต่างกันนั้น เด็กไม่สมัครใจจึงมีแรงจูงใจหรือความต้องการเรียนในระดับต่ำอยู่แล้วเป็นเบื้องต้น เมื่อเข้ามาเรียนแล้วมาเจอปัญหาด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน ขาดเรียนบ่อย ๆ จึงไม่ยอมมาเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย จรูญ แสงสาคร (2533 : 61-63) ได้ทำการศึกษา เรื่องสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเปิดเสรีขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า มูลเหตุการสมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับ มีสาเหตุการออกกลางคันมากที่สุด กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2517 : 63-65) ได้ทำการวิจัย เรื่องการออกกลางคันของนักเรียนประถมศึกษา เป็นการศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้ออกกลางคัน ได้แก่ เด็กไม่สมัครใจเข้าเรียน แฮสมิลเลอร์ (Hassmiller, 1979 : 314-A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของนักศึกษา และสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาที่กำลังศึกษาและนักศึกษาที่ออกกลางคันในระบบเปิดของวิทยาลัยชุมชน พบว่า นักศึกษาที่มีความเข้าใจ ความต้องการของตนเองจะช่วยลดปัญหาการออกกลางคันได้

2.3 ผลการเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนที่มี อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่างกันมีสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน พบว่า ในแต่ละด้านนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ อาชีพส่วนตัว รับจ้างทั่วไป เกษตรกร มีสาเหตุการออกกลางคันโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ด้านสังคมในโรงเรียน นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร อาชีพรับจ้างทั่วไปกับผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว มีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพส่วนตัวมีความเห็นว่าสังคมในโรงเรียนนั้นต้องดีในทุกด้านเพื่อให้บุตรได้รับการศึกษาที่ดี แต่ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปและเกษตรกรมีความหวังเพื่อให้ลูกได้เข้าโรงเรียนและได้รับการศึกษาก็พอไม่สนใจสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน เพราะประกอบอาชีพเกษตรกรอาจเป็นผู้ที่มีการศึกษาดำไม่ค้อยู่เรื่องเกี่ยวกับการศึกษาเท่าที่ควร ผู้ปกครองมุ่งแต่จะหารายได้จุนเจือครอบครัว อาชีพของผู้ปกครองมีผลกระทบต่อความสำเร็จในการเรียนของเด็กด้วย เด็กที่บิดามารดามีอาชีพแตกต่างกันย่อมอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันและมีประสบการณ์แตกต่างกัน ประสบการณ์บางอาชีพอาจช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในลักษณะช่วยเสริมการเรียนในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภางค์ (2527 : ค - ง) วิจัยเรื่องปัญหาการออกกลางคันของนิสิต นักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ พบว่า นิสิต นักศึกษา ที่ออกกลางคันส่วนใหญ่ ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว ชำนาญ เรียนเลิศอนันต์ (2532 : 91-96) ได้วิจัย สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ หลักสูตรระยะสั้น หมวดวิชาอุตสาหกรรมของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดขอนแก่น พบว่า บิดา มารดา ส่วนมากมีอาชีพเกษตรกร ค้าขาย และประกอบอาชีพส่วนตัว มีสาเหตุการออกกลางคันมากที่สุด จอห์นสัน (Johnson. 1981 : 569-A-570A) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างนักศึกษาที่ยังคงศึกษาต่อและนักศึกษาที่ออกกลางคันในมหาวิทยาลัยมาเกอร์ พบว่า อาชีพของผู้ปกครอง ค่านิยมของผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษา มีสาเหตุในการออกกลางคัน กรอบเบล (Grobel . 1975) พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพเสมียน ข้าราชการ และอาชีพกสิกรรม มักไม่ส่งเสริมให้บุตรเรียนต่อในชั้นสูง ๆ

ตอนที่ 3 จากแบบสอบถามปลายเปิดที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นมีประเด็นที่สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านสังคมในโรงเรียน ข้อที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันอันดับแรก คือ ไม่พอใจระบบอาวุโสของรุ่นพี่ที่ปฏิบัติต่อรุ่นน้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันได้มีการปฏิรูปการเรียนการสอนโดยการให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ทางโรงเรียนได้มีการจัดให้พี่ดูแลน้องในเรื่องของกิจกรรมการแสดงออก เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกมากยิ่งขึ้น ทางโรงเรียนอาจดูแลในส่วนนี้ไม่ทั่วถึง จึงเป็นสาเหตุการออกกลางคัน

ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน ข้อที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันอันดับแรก คือ ครูมักควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูอาจมีความคาดหวังในตัวของนักเรียนมากเกินไป ครูควรจะแยกระดับสติปัญญาของนักเรียน เพราะปัจจุบันนักเรียนมีความเชื่อมั่นและมีบทบาทในการเรียน มีสถานที่ให้เลือกเรียนมากตามค่านิยมที่เปลี่ยนไปจึงอาจทำให้นักเรียนออกกลางคัน

ด้านส่วนตัวและครอบครัว ข้อที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันอันดับแรก คือ ขาดทุนทรัพย์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันที่มีค่าครองชีพสูง รายได้ของผู้ปกครองจึงไม่เพียงพอ บางครอบครัวอาจจะมีบุตรหลายคน พื้นฐานเดิมของครอบครัวอาจไม่ดี ปัญหาเศรษฐกิจเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้นักเรียนออกกลางคัน ปัญหาความยากจนเป็นปัญหาเรื้อรังและมีความสลับซับซ้อนอย่างยิ่ง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านสังคมในโรงเรียน ผู้วิจัยเสนอว่า ควรมีการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาและสนามกีฬาให้เพียงพอกับสภาพความต้องการของนักเรียน มีการจัดงบประมาณในเรื่องของการทำกิจกรรมส่งเสริมการแสดงออกของนักเรียน โดยไม่มีผลกระทบถึงผู้ปกครอง ควรจะมีการจัดครูคอยดูแลแนะนำให้คำปรึกษาการแสดงออกของรุ่นพี่ที่มีต่อรุ่นน้องให้มากกว่าเดิม เพื่อให้รุ่นพี่มีขอบข่ายการแสดงอำนาจต่อรุ่นน้องที่เหมาะสม ควรมีแหล่งค้นคว้าที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เช่น คอมพิวเตอร์ หนังสือที่ใหม่

2. ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน ผู้วิจัยขอเสนอว่า ควรจะมีการพัฒนาปรับปรุงวิธีการสอน และเนื้อหาการสอนให้ใหม่และทันสมัยต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น ครูควรจะทำหน้าที่และบทบาทความเป็นครู สามารถที่จะควบคุมอารมณ์ได้ดี

3. ด้านส่วนตัวและครอบครัว ผู้วิจัยขอเสนอว่า ปัญหาของเศรษฐกิจเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งที่ทำให้นักเรียนไม่จบเนื่องจากปัญหาความยากจน เป็นปัญหาเรื้อรังและมีความสลับซับซ้อนมาก มีผลต่อการพัฒนาประเทศชาติอย่างมาก โรงเรียนควรจะมีการจัดสรรงบประมาณกองทุนเพื่อการศึกษาให้มากกว่าเดิม และควรส่งเสริมเด็กเรียนดีแต่ขาดทุนทรัพย์เป็นกองทุน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนจากโรงเรียนอื่น ประเภทพาณิชยกรรม เพื่อเปรียบเทียบถึงความแตกต่างของสาเหตุการออกกลางคัน เพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษา

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน ในแต่ละปีการศึกษา เป็นต้นว่า ปีการศึกษา 2544 , 2545 , 2546 มีนักเรียนออกมาจากสาเหตุใดบ้าง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและสังคมในโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น

3. ควรมีการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) จะได้พบสาเหตุการเรียนว่ามีปัญหาอะไรบ้าง ควรจะแก้ไขการลาออกกลางคันของนักเรียนได้ก่อน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา กองแผนงาน. (2533). **ก้าวไปแผน 7 กรมอาชีวศึกษา**. กรุงเทพฯ : องค์การส่งเสริมการค้าผ่านศึก.
- กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2518). **รายงานการวิจัยการศึกษาเฉพาะกรณี : การออกกลางคันของนักเรียนประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กรรณิการ์ณ พินศิริกุล. (2521). **การสำรวจปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนสารพัดช่างในกรุงเทพมหานคร**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เกษม สุดหอม และ บำรุง กลัดเจริญ. (2516). **มัธยมศึกษา**. เอกสารประกอบการเรียน ฉบับที่ 3. พิมพ์ครั้งที่ 2. พิษณุโลก : โรงพิมพ์ตระกูลไทย.
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. (2518). **ปัญหาสังคมไทย**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- กมล หาญกล้า. (2527). **การศึกษาสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กิติมา ปรีดีดิลก. (2532). **การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : อักษรพัฒนา.
- จรรยา วิรุพรัตน์. (2520). **สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา แสงสาคร. (2532). **สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเปิดเสรีขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุบลราชธานี**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญชัย พาทมวด. (2541). **การพัฒนภาพของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย**. การค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2521). **ระบบสื่อการสอน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
- ชำนาญ เรือนเลิศจันทร์. (2532). **สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพหลักสูตรระยะสั้น หมวดวิชาอุตสาหกรรม ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษาต่อเนื่อง). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

- ดิเรก สุวรรณฤทธิ์. (2535). **การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (เครื่องกล ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพาวรรณ จันทรพิบูลย์. (2510). **การศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม. สำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). **คู่มือการปฏิบัติงาน กองทุนเงินกู้ยืมการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
- ประนอม ทวีกาญจน์. (2531). **ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเดิม สภาพแวดล้อมทางบ้านบรรยากาศในชั้นเรียนและคุณภาพของการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประชิด ตี๋สกุล. (2538). **แนวโน้มการจัดการศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตการศึกษา เขต 4. โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนภูเก็ต. สถาบันราชภัฏภูเก็ต**.
- ปฐม นิคมานนท์. (2528). **การศึกษาอกระบบโรงเรียน**. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร.
- พนัส หันนาคินทร์. (2524). **การศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2530). **การบริหารบุคลากรในโรงเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์.
- พรทิพย์ อัจจิมารังษี และคนอื่น ๆ. (2531). **รายงานการวิจัย เรื่องสำรวจสมรรถวิสัยของครูธุรกิจระดับมัธยมศึกษา**. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- บุญโญ สายนัย. (2533). **การบริหารงานราชการของโรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2532). **เอกสารการสอนชุดวิชา การจัดระบบการสอนการทำงานอาชีพ หน่วยที่ 1-8**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- มณูญ แป้นเจริญ. (2522). **การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ 5 จังหวัดสงขลา**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วิภา เกษศิริระเจริญ. (2521). **ประสิทธิภาพक्रमมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิรัช วัชรชัย. (2515). **โครงการแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกหัดครูในประเทศไทย**. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร คณะวิชาการศึกษา. ถ่ายเอกสาร.
- วุฒิชัย มุลศิลป์. (2532). **พัฒนาการของการศึกษาเอกชน**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- ศิริชัย กาญจนวสี. (2520). **องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการลาออกกลางคัน และการสอบตกซ้ำของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริ วรศิริ. (2531). **สำรวจภาวะการศึกษาของประชากรในแหล่งชุมชนหนาแน่นบริเวณบ่อนไก่ ตำบลลุมพินี จังหวัดกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). **โครงการรื้อใจช่วยเยาวชนไทยในภาวะวิกฤต**. เอกสาร. กรุงเทพฯ : สำนักงาน.
- _____. (2541). **แนวดำเนินการเพื่อประกันคุณภาพและการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2539). **รายงานการวิจัยแนวโน้มของการศึกษาเอกชนประเภทสามัญในอนาคต**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. กองโรงเรียนอาชีวศึกษา. (2543). **คู่มือคำแนะนำการจัดทำแผนการเรียน โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม**. กรุงเทพฯ : สำนักงาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2538). **รายงานการศึกษาความเป็นไปได้ในการขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น 9 ปี**. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา 22 มิถุนายน 2538. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- _____. (2535). **รายงานการศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2539). **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544)**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สถิต วงษ์สวรรค์. (2527). **จิตวิทยาแนะแนว**. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.
- สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. (2527). **เทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีพ**. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุนันท์ ศลโกสุม. (2516). **ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดของการเรียน การปรับตัว ความตั้งใจ ความวิตกกังวลในการเรียน ความมุ่งหวังของผู้ปกครองและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7**. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์. (2521). **การวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคกลาง**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุปรียา หิรัญโต. (2524). **การวางแผนพัฒนาโรงเรียน**. เอกสารการสอนมหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช เล่ม1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2544). **"การลาออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่," วารสารประกายเพชร 12**. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ประสานมิตร
- สุวรรณ เนตรยากร. (2520). **ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่และลักษณะพึงปรารถนาของครูในระดับมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวคนธ์ จันทภูมิ. (2529). **การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม ระหว่างปีการศึกษา 2524-2527**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวนีย์ กิสุวรรณ. (2520). **โอกาสสำเร็จการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีภูมิหลังต่างกัน**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ มั่นระวัง. (2513). **การศึกษาแนวโน้มของการเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 จังหวัดสุโขทัย**. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- สมหญิง กลั่นศิริ. (2521). *คำสอนประกอบการบรรยายโศดทัศน์ศึกษาเบื้องต้น*. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โสภา ผ่องชัยกุล. (2527). *ปัญหาการออกกลางคันของนิสิต นักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อเนกกุล กริแสง. (2520). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : พิชเนศ.
- อรุณ บุญชู. (2531). *สาเหตุการซ้ำชั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- อรนุช ปุณยกนก. (2526). *การวิเคราะห์องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิต ปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- Abdul Kadir, Mohammad. (1977). "An Analysis of Several Selected Variables and Their Relationship to Two year College Student Dropout " *Dissertation Abstracts International*. The Humanities and Social Sciences. p.332 A – 23A
- Allison, Joseph. (1972). "A Study of Dropouts in Luisiana Vocational Techique Schools," *Dissertation Abstracts International*. p.2248 A. The Humanities Social Sciences.
- Ernest, Dear. *Distribution and Persistence According to Raternal Occupations Re presented in the Secondary Schools in Michigan* . Ibid. : 582-592.
- Ernest, David O'Neil. (1975). "School Dropouts and Universal Education : Study of Elementary school Dissertation and Retention in Acuador," *Dissertation Abstracts Internationals*. The Humanities and Social Scienees. p. 5690 A.
- Hamilton Greene and Mary Jane. (1964, Apria). "A Study of Dropouts from the White Public Secondary School of south Carolina," *Dissertation Abstract*. 24 : 4063.
- Hassmillier , Rebert John. (1979). "A Study of the impact of Intra - self and Self - Environment Conquence on Student Persisters and Dropout in Open Learning Courses at a community College," *Dissertation Abstracts international* : Higher Education.

- Hamilton , Greene. (1964). "A Study of Dropouts from the White Public Secondary School of South Caroling," *in Dissertation abstracts International*. Michigan : University Microfilms International.
- Haggerty , Madeleine. (1985). "A Comparison of selected Variables of Adult Persisters and Nonpersisters Over Age 24 at An Urban Commuter University (Attrition , Dropouts, Students)," *in Dissertation Abstracts Internaitonal*. Michigan : University Microfilms International.
- Johnson , Ablert Eugene , Jr. (1981). "Freshman Attrition at Baker University : A Discriminant Study of Persisters , Voluntary Withdrawers and Academic Dropouts , 1975,1978," *in Dissertation Abstracts International*. p. 569-A-570 A. Michigan : University Microfilms International.
- Russel N. Cassel and Jack C. Coleman. (1962). "A Cirtical Examination of the School Dropout , Reluctant Learner and Abler Non-College Student Problem." *in Bulletin of the National Association of Secondary - School Principals*. (November) 335.

ภาคผนวก

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ซึ่งเป็นความจริงเกี่ยวข้องกับตัวท่าน

1. พื้นฐานความรู้เดิม

- ☐ จบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
- ☐ จบหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน

2. เหตุผลการสมัครเข้าเรียน

- ☐ สมัครเข้าเรียนด้วยความต้องการของตนเอง
- ☐ สมัครเข้าเรียนตามเพื่อน
- ☐ สมัครเข้าเรียนด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับ

3. อาชีพของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

- ☐ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
- ☐ ประกอบอาชีพส่วนตัว
- ☐ รับจ้างทั่วไป
- ☐ เกษตรกร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน

คำชี้แจง การตอบแบบสอบถามแต่ละข้อให้ท่านพิจารณาระดับของสาเหตุที่ทำให้ท่านต้องออกกลางคัน ตามความเป็นจริงว่า มีระดับสาเหตุมากน้อยเพียงใด และให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับของสาเหตุของแต่ละข้อความ

แต่ละข้อความมีความหมาย ดังนี้

มากที่สุด	หมายความว่า	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นว่าเป็นสาเหตุสำคัญมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นว่าเป็นสาเหตุสำคัญมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นว่าเป็นสาเหตุสำคัญปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นว่าเป็นสาเหตุสำคัญน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นว่าเป็นสาเหตุสำคัญน้อยที่สุด

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เข้ากับเพื่อนร่วมห้องไม่ได้					
2. เพื่อนดูหมิ่นฐานะ					
3. เพื่อนดูหมิ่นการเรียน					
4. คบเพื่อนที่ชี้นำไปในทางที่ไม่ดี					
5. ขาดเพื่อนสนิทในสาขาวิชาที่เรียน					
6. เปื่อหน้ายต่อกิจกรรมของโรงเรียน					
7. โรงเรียนไม่สนับสนุนกิจกรรมที่นักเรียนต้องการ เช่น เชียร์ลีดเดอร์ กิจกรรมวิชาการ					
8. ท่านไม่ชอบสาขาที่เลือกแต่ถูกบังคับให้เลือก					
9. การปกครองของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป					
10. อุปกรณ์กีฬาและสนามกีฬาไม่เพียงพอ					
11. จำนวนอาจารย์มีน้อยไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน					
12. เมื่อเข้ามาเรียนแล้วเห็นว่าหลักสูตรไม่ตรงกับ ความต้องการ					
13. เครื่องมือ อุปกรณ์การฝึกงานไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี					
14. เครื่องมืออุปกรณ์การฝึกงานไม่เพียงพอ					
15. เครื่องมืออุปกรณ์การฝึกงานล้าสมัย					
16. ชื่อเสียงของโรงเรียนก่อนเข้าฟังดูดี แต่เข้ามาเรียนแล้ว ผิดหวัง					
17. ไม่พอใจระบบอาวุโสของรุ่นพี่ที่ปฏิบัติกับรุ่นน้อง					
18. เปื่อหน้ายกับค่าใช้จ่ายที่โรงเรียนเรียกเก็บค่าทำ กิจกรรมอื่น ๆ					
19. โรงเรียนไม่มีทุนสนับสนุนการทำกิจกรรมของนักเรียน					
20. โรงเรียนไม่มีบริการแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่สามารถไป ค้นคว้าหาความรู้					

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21. ท่านและครูผู้สอนมักมีการโต้เถียงกันเสมอ					
22. ครูใช้อำนาจในการสอนและการปกครองมากเกินไป					
23. ครูทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้เรียน					
24. ถูกครูทำโทษเสมอ					
25. ครูมักควบคุมอารมณ์ไม่ได้ โกรธง่ายโดยไม่มีเหตุผล					
26. ครูมักกล่าววาจาที่ไม่สุภาพเสมอ					
27. ครูไม่เคยให้คำชมเชย ชอบแต่ตำหนิ					
28. ครูไม่ให้ความยุติธรรม					
29. ครูไม่เคยยอมรับความคิดเห็นหรือความสามารถของผู้เรียน					
30. ครูชอบล้อเลียนหรือเปิดเผยปมด้อยของผู้เรียนให้ได้อับอาย					
31. ครูไม่ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี					
32. รู้สึกว่าครูอายุน้อย ดูไม่น่าเชื่อถือ					
33. ครูมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทำให้หมดความศรัทธา					
34. ครูไม่มีความชำนาญในเรื่องที่สอน					
35. ความสามารถทางด้านวิชาการของครูไม่เพียงพอ					
36. ไม่พอใจวิธีการประเมินผลของครู					
37. ครูสื่อความหมายเนื้อหาวิชาที่สอนกับผู้เรียนไม่เข้าใจ					
38. ครูไม่ปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่สอนให้ทันสมัย ช้าช้าก น่าเบื่อ					
39. ครูขาดความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การสอน					
40. ครูขาดความเป็นกันเองกับนักเรียน ไม่รับฟังปัญหาการเรียนของนักเรียน					

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
41. สุขภาพอ่อนแอ เจ็บป่วยบ่อย ๆ					
42. วิชาต่าง ๆ ในสาขาที่เรียนยากเกินไป					
43. มีความรู้สึกต่ำต้อยกว่าเพื่อนคนอื่นในโรงเรียน					
44. มีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวในระหว่างเรียน					
45. ติดสิ่งเสพติด					
46. เปื่อหน่ายต่อการเรียน					
47. ไม่มีเงินซื้ออาหารกลางวันรับประทานที่โรงเรียน					
48. การเรียนหนังสือทำให้มีความทุกข์ใจ					
49. ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว					
50. ผู้ปกครองเสียชีวิตไม่มีผู้อุปการะ					
51. ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำ					
52. ผู้ปกครองเจ็บป่วยไม่สามารถทำงานได้					
53. พ่อแม่หรือพี่น้องไม่เห็นด้วยกับการศึกษาต่อ					
54. เสียสละให้คนในครอบครัวหรือผู้ที่ต้องรับผิดชอบเรียนก่อน					
55. ได้งานทำระหว่างเรียน					
56. ผู้ปกครองย้ายที่อยู่					
57. ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ เช่น ค้าขาย ขนส่งสินค้า เก็บเงิน					
58. เป็นหนี้สินเพราะขอยืมเงินมาใช้จ่ายในการเรียนของตนเอง					
59. ครอบครัวมีรายได้น้อย					
60. พ่อแม่แยกทางกัน					

ให้ท่านระบุปัญหาหรือสาเหตุที่ทำให้ต้องออกกลางคันหรือเรียนไม่จบตามหลักสูตร
กำหนด (ถ้ามีปัญหามากกว่า 1 ปัญหาให้เรียงลำดับความสำคัญของปัญหานั้นด้วย)

1. ด้านสังคมในโรงเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านส่วนตัวและครอบครัว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ที่ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

วิธีหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบว่ามีความตรงหรือไม่ โดยเลือกตอบเป็นรายข้อดังนี้

- 1 = แน่ใจว่าตรง
- 0 = ไม่แน่ใจ
- 1 = ไม่ตรงแน่นอน

นำผลคะแนนที่ได้มาเข้าสู่สูตร

$$IC = \sum R/N$$

โดย IC = ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามและพฤติกรรม

$\sum R$ = ผลรวมของความคิดเห็นในแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยหากดัชนีความสอดคล้องเท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ข้อคำถาม	คุณจุฑารัตน์ (สช.)	คุณสุพล (สช.)	คุณบุญลักษณ์ (อาจารย์)	ค่า C
ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้น				
1. พื้นความรู้เดิม.....	1	1	1	1.00
2. เหตุผลการสมัครเข้าเรียน.....	1	1	1	1.00
3. อาชีพของบิดา - มารดา หรือผู้ปกครอง.....	1	1	1	1.00
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคัน ด้านสังคมในโรงเรียน				
1. เข้ากับเพื่อนร่วมห้องไม่ได้.....	1	1	1	1.00
2. เพื่อนดูหมิ่นฐานะ.....	1	0	1	0.66
3. เพื่อนดูหมิ่นการเรียน.....	0	1	1	0.66
4. คบเพื่อนที่ชี้นำไปในทางที่ไม่ดี.....	1	1	1	1.00
5. ขาดเพื่อนสนิทในสาขาวิชาที่เรียน.....	1	1	1	1.00
6. เบื่อหน่ายต่อกิจกรรมของโรงเรียน.....	1	1	1	1.00
7. โรงเรียนไม่สนับสนุนกิจกรรมที่นักเรียนต้องการ เช่น เชียร์ลีดเดอร์ กิจกรรมวิชาการ.....	1	1	1	1.00
8. ท่านไม่ชอบสาขาที่เลือกแต่ถูกบังคับให้เลือก.....	-1	1	1	0.66
9. การปกครองของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป.....	1	1	1	1.00
10. อุปกรณ์กีฬาและสนามกีฬาไม่เพียงพอ.....	1	1	1	1.00
11. จำนวนอาจารย์มีน้อยไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน.....	-1	1	1	0.66
12. เมื่อเข้ามาเรียนแล้วเห็นว่าหลักสูตรไม่ตรงกับ ความต้องการ.....	1	1	1	1.00
13. เครื่องมือ อุปกรณ์การฝึกงานไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งาน ได้ดี.....	0	1	1	0.66
14. เครื่องมืออุปกรณ์การฝึกงานไม่เพียงพอ.....	0	1	1	0.66
15. เครื่องมืออุปกรณ์การฝึกงานล้าสมัย.....	1	1	1	1.00
16. ชื่อเสียงของโรงเรียนก่อนเข้าฟังคดี แต่เข้ามาเรียนแล้ว ผิดหวัง.....	1	1	1	1.00
17. ไม่พอใจระบบอาวุโสของรุ่นพี่ที่ปฏิบัติกับรุ่นน้อง.....	1	1	1	1.00
18. เบื่อหน่ายกับค่าใช้จ่ายที่โรงเรียนเรียกเก็บค่าทำ กิจกรรมอื่น ๆ	1	1	1	1.00
19. โรงเรียนไม่มีทุนสนับสนุนการทำกิจกรรมของนักเรียน.....	1	1	1	1.00
20. โรงเรียนไม่มีบริการแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่สามารถไป ค้นคว้าหาความรู้.....	1	1	1	1.00

ข้อคำถาม	คุณจรรยาวัตร (สช.)	คุณสุพล (สช.)	คุณบุญลักษณ์ (อาจารย์)	ค่า C
ด้านครูผู้สอนและวิธีการสอน				
1. ท่านและครูผู้สอนมักมีการโต้เถียงกันเสมอ.....	1	1	1	1.00
2. ครูใช้อำนาจในการสอนและการปกครองมากเกินไป.....	1	1	1	1.00
3. ครูทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้เรียน.....	0	1	1	0.66
4. ถูกครูทำโทษเสมอ.....	-1	1	1	0.66
5. ครูมักควบคุมอารมณ์ไม่ได้ โกรธง่ายโดยไม่มีเหตุผล.....	0	1	1	0.66
6. ครูมักกล่าววาจาที่ไม่สุภาพเสมอ.....	0	1	1	0.66
7. ครูไม่เคยให้คำชมเชย ชอบแต่ตำหนิ.....	0	1	1	0.66
8. ครูไม่ให้ความยุติธรรม.....	0	1	1	0.66
9. ครูไม่เคยยอมรับความคิดเห็นหรือความสามารถของ ผู้เรียน.....	-1	1	1	0.66
10. ครูชอบล้อเลียนหรือเปิดเผยปมด้อยของผู้เรียนให้ได้ อับอาย.....	1	0	1	0.66
11. ครูไม่ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี.....	0	1	1	0.66
12. รู้สึกว่าครูอายุน้อย ดูไม่น่าเชื่อถือ.....	-1	1	1	0.66
13. ครูมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทำให้หมดความศรัทธา.....	1	0	1	0.66
14. ครูไม่มีความชำนาญในเรื่องที่สอน.....	1	1	1	1.00
15. ความสามารถทางด้านวิชาการของครูไม่เพียงพอ.....	1	1	1	1.00
16. ไม่พอใจวิธีการประเมินผลของครู.....	1	1	0	0.66
17. ครูสื่อความหมายเนื้อหาวิชาที่สอนกับผู้เรียนไม่เข้าใจ.....	1	0	1	0.660
18. ครูไม่ปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่สอนให้ทันสมัย ช้าซาก น่าเบื่อ.....	1	1	0	0.66
19. ครูขาดความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การสอน.....	0	1	1	0.66
20. ครูขาดความเป็นกันเองกับนักเรียน ไม่รับฟังปัญหา การเรียนของนักเรียน.....	0	1	1	0.66

ข้อคำถาม	คุณจุฬารัตน์ (สช.)	คุณสุพล (สช.)	คุณบุญลักษณ์ (อาจารย์)	ค่า C
ด้านส่วนตัวและครอบครัว				
1. สุขภาพอ่อนแอ เจ็บป่วยบ่อย ๆ.....	1	1	1	1.00
2. วิชาต่าง ๆ ในสาขาที่เรียนยากเกินไป.....	1	0	1	0.66
3. มีความรู้สึกต่ำต้อยกว่าเพื่อนคนอื่นในโรงเรียน.....	0	1	1	0.66
4. มีความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวในระหว่างเรียน.....	1	1	1	1.00
5. คิดสิ่งเสียดัง.....	1	1	1	1.00
6. เปื่อหน่ายต่อการเรียน.....	1	1	1	1.00
7. ไม่มีเงินซื้ออาหารกลางวันรับประทานที่โรงเรียน.....	1	1	1	1.00
8. การเรียนหนังสือทำให้มีความทุกข์ใจ.....	-1	1	1	0.66
9. ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว.....	1	1	1	1.00
10. ผู้ปกครองเสียชีวิตไม่มีผู้อุปการะ.....	1	1	1	1.00
11. ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำ.....	-1	1	1	0.66
12. ผู้ปกครองเจ็บป่วยไม่สามารถทำงานได้.....	1	1	1	1.00
13. พ่อแม่หรือพี่น้องไม่เห็นด้วยกับการศึกษาต่อ.....	0	1	1	0.66
14. เสียสละให้คนในครอบครัวหรือผู้ที่ต้องรับผิดชอบเรียน ก่อน.....	0	1	1	0.66
15. ได้งานทำระหว่างเรียน.....	1	1	1	1.00
16. ผู้ปกครองย้ายที่อยู่.....	1	1	1	1.00
17. ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ เช่น ค้าขาย ขนส่งสินค้า เก็บเงิน.....	1	1	1	1.00
18. เป็นหนี้สินเพราะขอยืมเงินมาใช้จ่ายในการเรียนของ ตนเอง.....	1	1	1	1.00
19. ครอบครัวมีรายได้น้อย.....	1	1	1	1.00
20. พ่อแม่แยกทางกัน.....	1	1	1	1.00

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. อาจารย์บุญลักษณ์ ทิพย์ฤทธิ์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและฝึกอบรม
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตพณิชยการพระนคร
2. นางจุฑารัตน์ วีระนะ	นักวิชาการศึกษา 8 ว
หัวหน้ากลุ่มกิจการนักศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
3. นายสุพล เสือว่อง	นักวิชาการศึกษา 6
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ที่ ทม 1012/ 4116

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๑ ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพัฒนการพระนคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุภาพร เหมอมรไพบูลย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์บุญลักษณ์ ทิพย์ฤทธิ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและฝึกอบรม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุภาพร เหมอมรไพบูลย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ 4715

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุภาพร เหมอมรไพบูลย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางจุฑารัตน์ วีระน นักวิชาการศึกษา 8 ว หัวหน้ากลุ่มกิจการนักศึกษา และ นายสุพล เสือว่อง นักวิชาการศึกษา 6 เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามสาเหตุการออกกลางคัน ของนักเรียนพาณิชยกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุภาพร เหมอมรไพบูลย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสุภาพร เหมอมรไพบูลย์
วัน เดือน ปี เกิด	18 มีนาคม 2505
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	64/328 หมู่ 1 นครทอง ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	หัวหน้างานทะเบียน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ แขวงพระโขนงเหนือ เขตวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10250
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2528	ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (การเงินและ การธนาคาร) โรงเรียนเทคนิคศรีวัฒนา
พ.ศ. 2533	ศิลปศาสตรบัณฑิต การจัดการทั่วไป (การบริหารงานบุคคล) วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2545	การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ